

1991 அக்டோபர் 3] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 33-ஐத் தளர்த்தி இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவலகங்களா எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

7. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

இலங்கை அரசுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட கச்சத் தீவையும் அதற்கு அருகில் உள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளையும் திரும்பப் பெறவும், இந்திய நாட்டின் கடற்கரை எல்லைப் பகுதியுடன் அவைகளை மீண்டும் சேர்க்கவும் எல்லாவிதமான உடனடி நடவடிக்கைகளையும் முயற்சிகளையும் மைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கோருதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் தனித் தீர்மானம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் மீனவர்களின் முக்கிய பிரச்சினையாகிய கச்சத் தீவு குறித்த பொருள் பற்றி இன்று இப்பேரவையில் நான் ஒரு முக்கிய தீர்மானத்தை முன்மொழிய விழைகிறேன்.

ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் தமிழக மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் இன்னல்களையும் இப்பேரவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பரம்பரை பரம்பரையாக ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் நமது அப்பாவி மீனவர்களுக்கு இந்திய கடலின் எல்லை இதுதான் என்று அவர்கள் வழக்கத்தில் அறிந்து உள்ளனரே அன்றி, அதனைத் திட்டவட்டமாக அவர்களின் பயணத்தின்பொழுது கோட்டிற்குக் காட்டி உணர்த்த இயலாத நிலையிலேயே அவர்கள் உள்ளனர். இதனை எவரும் எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. இவ்வகை

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதர்] [1991 அக்டோபர் 3]

யாக ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் அப்பாவி மீனவர்கள் சில சமயங்களில் இந்திய எல்லையை தற்செயலாகத் தாண்டினார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் மிகவும் கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் தண்டிக்கப்படுகின்றனர். இலங்கை கடற்படை, எல்லையைத் தாண்டுபவர்கள் தங்கள் நாட்டின் மீது படை எடுப்பவர்கள் அல்ல என்பதும் தங்கள் நாட்டிற்குத் தீங்கு விளைவிப்பவர்களும் அல்ல என்பதும் நன்கு தெளிவாகத் தெரிந்து இருந்தாலும், ஒருவித வெறுப்பு உணர்ச்சியுடன் அந்த அப்பாவி மீனவர்களைச் சுட்டுத் தள்ளுகின்றனர்; அவர்களின் படகுகளை மூழ்கடிக்கச் செய்துகின்றனர்; சேதப்படுத்துகின்றனர்; அவர்களைப் பிடித்துச் சென்று துன்புறுத்துகின்றனர். இந்த இன்னல்களுக்கு எல்லாம் காரணம் நமது மீனவர்களுக்கு ஆண்டாண்டு காலமாக கச்சத்தீவில் இருந்துவந்த மீன்பிடிக்கும் உரிமை, மீன்பிடி வலைகளை உலர்த்தும் உரிமையாகக் குறைக்கப் பட்டதும், மைய அரசு இலங்கை அரசுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உடன்படிக்கைகளும் தான் ஆகும். தமிழக மீனவர்கள் இன்று உள்ள உடன்பாட்டின்படிக்கூட தங்களது மீன்பிடி வலைகளை கச்சத்தீவில் உலர்த்தச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை இலங்கை கடற்படையினர் தடுக்கின்றனர். இலங்கை கடற்படையின் அத்துமீறிய செயல்களாலும் அவர்கள் உடன்படிக்கையை மதித்து நடக்க மறுப்பதாலும் தமிழக மீனவர்கள் தாங்கொண்ணாத துன்பத்தை நித்தம் சந்தித்து வருகின்றனர். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலைமை ஆகும். பல்வேறு கால கட்டங்களில் கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் சென்ற நம் மீனவர்கள் கச்சத்தீவின் அருகில் சென்றபோது, ஒன்று சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டார்கள் அல்லது கைதிகளாக இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள் என்ற அவல செய்திகள் நமக்குக் கிடைத்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இவற்றுக்கு எல்லாம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் எனக் கருதியே சென்ற சுதந்திரநாள் விழாவின்பொழுது கச்சத்தீவினைத் திரும்பவும் மீட்க வேண்டும் என்பதை அரசின் சார்பில் தெரிவித்து இருந்தேன். அரசின் இம்முடிவை மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்து இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காண வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கத்தோடு கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

முற்பகல் 10-55

தீர்மானம்.

“ தொன்று தொட்டு தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் கடற்கரைகளில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள்

1991 அக்டோபர் 3]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

இலங்கைக்கும் இந்திய நாட்டிற்கும் நடுவில் உள்ள கடலில், குறிப்பாக கச்சத்தீவின் அருகில், மீன்பிடித்து அன்றாட ஜீவனத்தை நடத்தி வந்ததும், வருவதும் வரலாற்று உண்மையாகும். 1974 மற்றும் 1976-இல் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் இந்த இரு நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள கடலில் அந்தந்த நாடுகளின் எல்லையையும், உரிமைகளையும் வரையறுத்துள்ளன. குறிப்பாக, 1974 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் படி இரு நாடுகளும் பரம்பரையாகத் தங்கள் நாட்டிற்குச் சொந்தமான கடல் எல்லைகளில் எந்தெந்த உரிமைகளை அனுபவித்து வந்தாவோ, அந்தந்த உரிமைகளைத் தொடர்ந்து அனுபவிக்கலாம் என்கிற அடிப்படை கருத்துக்களும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அந்த அடிப்படையிலே தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் கச்சத்தீவுக்கு அருகில் உள்ள கடலில் தொடர்ந்து மீன் பிடித்துத் தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்த முற்பட்டனர். ஆனால், இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்கு மாறாக, இலங்கை கடற்படையினர், குறிப்பாக இலங்கை கப்பற்படையினர், தமிழக மீனவர்கள் தங்களுடைய வழக்கப்படி கடலில் மீன் பிடிக்க முயலும் பொழுதெல்லாம் அவர்களைத் தாக்கியும் துன்புறுத்தியும் அவர்களுடைய வலைகளை அறுத்தும், அவர்களுடைய விசைப்படகுகளைக் கைப் பற்றியும் படகுகளைக் கொளுத்தியும், மூழ்கடித்தும், தமிழக மீனவர்களை பலவிதமான வழிகளில் இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கி வருகின்றனர். இதுபோன்ற விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய செய்திகளை அவ்வப்போது தமிழ் நாடு அரசு மைய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது.

அண்மையில் இலங்கை கடற்படையினர் தமிழக மீனவர்கள் மீது தாக்குதலை அதிகப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களுடைய விசைப்படகுகளை கைப்பற்றி வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். தாக்குதலின் உச்ச கட்டமாக தமிழக மீனவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து, மீனவர்களைக் காயப்படுத்தியுள்ளனர். கச்சத்தீவின் அருகில் இவர்கள் மீன் பிடித்தார்கள் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக இக் கொடுமைகள் யாவும் நடந்துள்ளன.

1983ஆம் ஆண்டு முதல் 1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் முடிய இலங்கை கப்பற்படையினர் தமிழக மீனவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்திய நிகழ்ச்சிகள் 236 ஆகும். 303 படகுகள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 486 மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். 51 படகுகள் நாசமாக்கப் பட்டுவிட்டன. 135 மீனவர்கள் தாக்குதலுக்குட்பட்டு

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா] [1991 அக்டோபர் 3]

காயமடைந்துள்ளனர். 50-க்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் மரணம் அடைந்துள்ளனர். 57 மீனவர்கள் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் காயமடைந்துள்ளனர். இலங்கை கப்பற்படை 65 மீனவர்களின் விசைப்படகுகளைக் கைப்பற்றியும், 205 மீனவர்களைக் கைதும் செய்து உள்ளனர். குறிப்பாக இவ்வாண்டு இந்த நிகழ்ச்சிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியுள்ளது.

தமிழக மீனவர்கள் மீது ஒருவித காரணமில்லாமல் இலங்கை கப்பற்படையினர் இப்படித் தாக்குதல் நடத்தி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து அவர்களுக்கு பலவீன இன்னல்களைத் தொடர்ந்து செய்து வருவதை தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. இந்தக் கண்டனத்தை மைய அரசின் மூலமாக இலங்கை அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறது.

மைய அரசும் தமிழக மீனவர்கள் மீது இதுபோன்ற தாக்குதல்களை இலங்கை கப்பற்படையினர் நடத்தி வருவதைக் கண்டித்தும், இதுபோன்ற சம்பவங்கள் இனிமேல் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்வது இலங்கை அரசின் பொறுப்பாகும் என்றும் இலங்கை அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் மைய அரசை தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை கேட்டுக் கொள்கிறது.

இலங்கை கப்பற்படையினரால் கொல்லப்பட்ட இந்திய மீனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு இலங்கை அரசிடமிருந்து நஷ்ட ஈட்டினை மைய அரசு பெற்றுத்தர வேண்டும் என்றும்; இலங்கை கப்பற்படையின் தாக்குதலால் பாதிக்கப்பட்டு உடைமைகளை இழந்த தமிழக மீனவர்களுக்கு போதுமான நஷ்ட ஈட்டினை இலங்கை அரசிடம் வற்புறுத்த மைய அரசு பெற்றுத்தர வேண்டுமெனவும், தமிழக மீனவர்கள் அமைதியான வாழ்க்கை நடத்திடத் தேவையான சுமுகமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டுமெனவும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை இதன் மூலம் மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

இந்தப் பிரச்சினைக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள காரணம், 1974 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை, இலங்கை அரசு மீறி நடந்ததும், வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளின்படி தமிழக மீனவர்களுக்கு அவர்களுடைய பரம்பரையான அனுபோக உரிமை பறிக்கப்பட்டதும் தான்.

1991 அக்டோபர் 3]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

முற்பகல் 11-00

எனவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு உடனடி முடிவு காணப் படவேண்டும் என்றும், தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விரும்புகின்றது. மேலும் ஏற்கனவே தமிழ்நாடு அரசு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்திய நாட்டின் பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது குறித்து எழுதிய கடிதத்தில் கேட்டுக் கொண்டபடி, இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு கச்சத் தீவையும் அதற்கு அருகிலுள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளையும் திரும்பப் பெறவும், இந்திய நாட்டின் கடற்கரை எல்லைப் பகுதியுடன் அவைகளை மீண்டும் சேர்க்கவும், எல்லாவித உடனடி நடவடிக்கைகளையும், முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது''. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

தமிழக மீனவர்களைப் பாதுகாக்கவும், அவர்கள் ஆண்டாண்டுக் காலமாய் உரிமையோடு மீன் பிடித்துவந்த கச்ச தீவுப் பகுதியில் அதே உரிமையோடு சென்று மீன்பிடித்து அச்சமின்றித் திரும்பி வரவும், அவசர அவசியமான, நடவடிக்கையான இத்தீர்மானத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதோடு, தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று அனைவரையும் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் தொடங்குகிறது. ஒருமுகமாக நிறைவேற்றக்கூடிய இத்தீர்மானத்தில் பேசுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அருள்சூர்ந்து அவரவர்களுடைய கட்சிப் பிரச்சினைகளை இதில் இழுத்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வது, சமூகமான விவாதத்திற்கு இடம் அளிக்கும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, அவ்வகையில் விவாதத்தில் கலந்துகொள்கிற உறுப்பினர்கள் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கச்சத்தீவுப் பிரச்சினை என்பது, தமிழகத்திற்கு, அதிலும் குறிப்பாக எங்களுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு மிகமிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையாகும். இராமநாதபுரம் மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் போன்ற

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1991 அக்டோபர் 3]

மாவட்டங்களில் இருப்பவர்கள் இலங்கையோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையவர்கள் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நாள்தோறும் உறவு வைத்துக்கொள்கின்ற அளவிற்கு பல தொடர்புகள் உள்ள பகுதியாகும், நம்முடைய இராமநாத புரம், புதுக்கோட்டை மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டங்கள்.

அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல, கச்சத்தீவு என்பது தமிழகத்தோடு நெருங்கிய ஒரு பகுதி என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. கச்சத் தீவுப் பகுதிக்கு ஒரு காலத்தில், தமிழகத்தோடு, தமிழகம்-இலங்கை என்று வித்தியாசம் இல்லாமல் வெள்ளையர்கள் இந்தியா-இலங்கையை ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்தில், எந்த வேறுபாடும் இல்லாமல், நம்முடைய மக்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். சுதந்திரம் வந்தபிறகு தான் இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் எழுந்தன. 1971-க்குப் பிறகு இந்தியா ஒரு வல்லரசு நாடு என்கிற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிய காலத்திலேதான், இந்தக் கச்சத் தீவு பிரச்சினை என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்தது.

கச்சத்தீவு இலங்கையில் இல்லாவிட்டால், இந்தியா ஒரு காலத்தில் இலங்கையையே அபகரித்துவிடும் என்றெல்லாம் வாத்தாயவர்கள் உண்டு. அதன் காரணமாக, நம்முடைய அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள், இந்தியாவிற்கு, வெளி நாடுகளிலிருந்து குறிப்பாக, அமெரிக்கா போன்ற வல்லரசுகளிடமிருந்து ஆடத்து வரக்கூடாது என்பதற்காக இலங்கை அரசோடு பேசி, ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத இந்தக் கச்சத் தீவு பகுதியை, அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் நமக்கு எந்த விதமான பாதிப்பும் வராது என்று நினைத்து, அன்று இருந்த தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்களோடு கலந்து பேசி, கச்சத் தீவினை இலங்கை அரசுக்கு ஒப்படைத்தார்கள். அப்படி ஒப்படைத்த நேரத்தில் கச்சத் தீவினால் நமக்கு ஏற்படுகிற நன்மைகள் அனைத்தையும் மிக வலிவாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. கச்சத் தீவில் நம்முடைய மீனவர்கள் தாராளமாக சென்று மீன் பிடிக்கலாம். வலைகளை உலர்த்தலாம். அதற்கு எந்தவிதமான விசாவும் தேவையில்லை. கச்சத் தீவில் ஒரு அந்தோணியார் கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலுக்கு நம்முடைய பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் மார்ச் மாதம் நடைபெறுகின்ற அந்தத் திருவிழாவிற்கு தாராளமாகச் செல்லலாம் என்றும், அதற்கும் எந்தவிதமான விசாவும் இலங்கை அரசிடமிருந்து பெற வேண்டியதில்லை என்றும் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது.

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

முற்பகல் 11-05

அதே போல் கச்சத் தீவிற்கு கப்பல்கள் மூலமாகவும், வேறு படகுகள் மூலமாகவும் செல்வதற்கும் தடையில்லை என்பதற்கான ஆதாரங்களும் நம்மிடையே ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்தக் கச்சத் தீவு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 26 ஆம் தேதி. அதில் நம்முடைய பிரதமராக இருந்த அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களும், அன்றைய இலங்கைப் பிரதமர் அவர்களும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஆர்ட்டிகிள் 5, 6 என்று இரு ஆர்ட்டிகிள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நான் மேலே சொன்ன கருத்துக்கள் அத்தனையும் மிகத் தெளிவாக இருக்கின்றன. கச்சத் தீவு பகுதி என்பது அந்த ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத பகுதி ஒன்று தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர, மற்ற அனைத்து உரிமைகளும் நமக்கு உண்டு என்கின்ற வகையிலேதான் அது இருந்திருக்கிறது. ஆனால் பிறகு 1976 ஆம் ஆண்டு 23-3-1976 என்று இலங்கை அரசினுடைய வெளிநாட்டு செயலாளரும், இந்திய அரசினுடைய வெளிநாட்டுச் செயலாளரும் சேர்ந்து இன்னொரு அக்ரிமெண்டு போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்களுக்கு இந்த எல்லையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். எல்லை என்பதை அவர்கள் மிகத் தெளிவாக, விவரமாக சொல்லாததன் காரணமாக சில குழப்பங்கள் நம்முடைய அதிகாரிகளுக்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும்கூட, 1983 ஆம் ஆண்டு வரை இந்தப் பிரச்சினையில் எந்த விதமான விவகாரமும் ஏற்படவில்லை. நம்முடைய மீனவர்கள் தாராளமாக சென்று மீன் பிடித்து எல்லா உரிமைகளோடும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். 1983 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தான் இந்தப் பிரச்சினை எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அப்போது இலங்கை அரசு என்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னால், 1976 ஆம் ஆண்டு செயலாளர்களுக்கு மத்தியில் ஏற்பட்ட அந்தப் பிரச்சினையை பெரியதாக்கி எல்லையைத் தாண்டி நீங்கள் வரக் கூடாது, கச்சத் தீவு எங்களுடைய எல்லை என்று குதர்க்கம் பேசத் தொடங்கினார்கள். அதிலே நமக்கு ஒரு பெரிய துரதிருஷ்டமான செயல் என்னவென்று சொன்னால், நம்முடைய மத்திய அரசில் இருக்கின்ற வெளிநாட்டுத் துறை அரசு அதிகாரிகள் கூட சிலர்—ஒரு வேளை அவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு குறைவோ என்னமோ தெரியாது. நம்முடைய அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் போட்ட அந்த அக்ரிமெண்டில் எல்லை தாண்டக் கூடாது என்றிருக்கிறது என்று சொல்லி—நம்முடைய கடற்படை அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நம்முடைய கடற்படை அதிகாரிகள் நம்முடைய மீனவர்களை அங்கே சென்றால் நாங்கள் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரமாட்டோம் என்று மீனவர்களுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் அங்கே பிரச்சினைகள் எல்லாம் உருவாகி இருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1991 அக்டோபர் 3]

அவர்கள் மிகுந்த கவனத்தோடு மிக அருமையான தீர்மானத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே எனது கோரிக்கை என்னவென்று சொன்னால், கடைசியாக நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது, இந்தத் தீர்மானத்தை அதாவது நம்முடைய அக்ரிமெண்டையே ரத்து செய்து திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று மட்டும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று நம்முடைய மத்திய அரசு இதில் தலையிடுமானால், உலகத்தில் பல பிரச்சினைகள் நமக்கு ஏற்படக் கூடும். நம்முடைய மத்திய அரசு பல நாடுகளோடு ஒப்பந்தங்கள் செய்திருக்கிறது. கச்சிரன் பகுதி என்பதற்கு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று பெரு என்கின்ற பகுதிக்கு பங்களா தேஷோடு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். பர்மாவோடு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஏராளமான ஒப்பந்தங்கள் மத்திய அரசு செய்திருக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தில் எந்தவந்தமான தவறும் கிடையாது. ஆனால் நம்முடைய அரசு அதிகாரிகள் அதைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுத்தாதது தான் காரணம் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. நம்முடைய மத்திய அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. ப. சிதம்பரம் அவர்கள் ஏப்ரல் மாதம் 1985 ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் தேதியன்று பாராளுமன்றத்தில் மிக விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேச்சின் ஒரு பகுதியை, நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருடைய அனுமதியோடு நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். 'There is another agreement. The first agreement was signed by the Prime Minister. Another agreement, at the level of Secretaries, was entered into on 23rd March 1976. It is this agreement which has caused some misapprehension about the legal position. I think it is the erroneous understanding of this agreement, by perhaps some officers of the Ministry of External Affairs, which has given rise to all kinds of complications. The agreement says that the IBL....' Here, IBL means Indian Border Line.

"...which has been drawn for the Palk Strait will be extended to the Gulf of Mannar which is in the south and to the Bay of Bengal which is in the North and the East. Kindly visualise the map. The Bay of Bengal is in the north and the east; the Gulf of Mannar is in the south and the west; and the Palk Strait is in between. The IBL was drawn for the Palk Strait and the IBL was to be extended to the Gulf of Mannar and the Bay of Bengal. This agreement has no Clause corresponding to Articles 5 and 6. In fact, I would go to the extent of saying that it is a matter which is to be enquired into as to why there was no clause corresponding to Articles 5 and 6 when at the level of Secretaries a supplemental agreement was entered into. It was to supplement an earlier agreement signed between the two Prime Ministers. Any way,

1991 அக்டோபர் 3] (திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

the second agreement did not supersede the first agreement. I want this to be made clear that the second agreement is supplemental to the first agreement. It did not supersede the first one. It could not have superseded the first agreement. It was only an extension of the International boundary line.

முற்பகல் 11-10

அதோடு அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்று சொன்னால் நம்முடைய அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவின் காரணமாகத் தான் இந்தச் சூழ்நிலைகளெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 'What is IBL? It is not a fence; it is not a wall; it is not a curtain. It is National line. How is the poor fisherman to know whether he is crossing the line or not? The Coast Guard Patrols the area for two hours in the morning and two hours in the evening and thus they berth the shore of Rameswaram. What about others or what about other hours? Who will protect them during the night? Therefore I plead that we have to protect our fishermen in every way.' என்று நம்முடைய மாண்புமிகு ப. சிதம்பரம் அவர்கள் 1985 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 1974 ஆம் ஆண்டு தீர்மானத்தை நம்முடைய அதிகாரிகள் தான் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தீர்மானம் மிகத் தெளிவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி அதைச் செம்மையாக நடத்துகின்ற வகையில், நம்முடைய மத்திய அரசை வலியுறுத்துகின்ற வகையிலே, தீர்மானத்தை திருத்தி அனுப்புமாறு கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மு. தென்னவன்.

திரு. மு. தென்னவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிறித்துவர்களுக்கு ஜெருசலம் புனிதஸ்தலம், முகம்மதியர்களுக்கு மெக்கா புனிதஸ்தலம், எங்களுக்கு புனிதஸ்தலம் காவல் தெய்வம் புரட்சித் தலைவி தான் என்று கருதுகிற தமிழக மீனவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் பாதுகாப்பு கருதி, அவர்களுடைய தொழில் பாதுகாப்பிற்காக இன்றைய தினம் தமிழகத்தின் காவல் தெய்வம் இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த தீர்மானத்தை மீனவர்களின் சார்பாக, எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாக வரவேற்று சில கருத்துக்களை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. தென்னவன்]

[1991 அக்டோபர் 3]

சிப்பிகளை சிந்திச் சிரிக்கும் சின்னஞ்சிறு தீவாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற கச்சத் தீவு இராமாயண காலத்திலிருந்து இராமநாதபுரம் இராஜா ஆண்ட காலம் வரை, கற்காலத்திலிருந்து கருணாநிதி 1974-ல் முதலமைச்சராக இருந்த காலம் வரை கச்சத் தீவு தமிழகத்தின் அங்கமாக, இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கு சொந்தமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்தக் கச்சத் தீவை நாம் இன்று இழந்திருக்கிறோம். கற்பழிக்கப் பட்ட பெண்ணொருத்தி தான் கற்பழிக்கப்பட்டதைப் பற்றி கவலைப்படாமல், கைக்கு பத்து ரூபாய் கிடைத்ததே என்று பெருமைப்படுவது போல, கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தபோது நம்முடைய உரிமை பறிபோகிறதே என்று கவலைப்படாமல், நமக்கு சொந்தமான மண்ணை இழக்கின்றோமே என்று வேதனைப்படாமல், அரசியல் ஆதாயத்திற்காக, முதலமைச்சராக தான் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்ததற்காக கச்சத் தீவை தாரை வார்த்து விட்டார்கள். அதனுடைய பயனை இன்றைக்கு நாம் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றைக்கு மீனவர்கள் மீன் பிடிக்க முடியவில்லை. மீனவர்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள். மீனவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப் படுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஷைப்படுகுகள் கடத்தப்படுகின்றன.

முற்பகல் 11-15

அவர்களுடைய வலைகள் இன்றைக்கு கடத்தப்படுகின்றன. அறுத்து எறியப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கொடுமான, கொடுமையான சம்பவங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து ஏழாண்டுக் காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கொடுமைக்கு காரணமாக இருந்த, அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த, கருணாநிதி அதைப்பற்றி அக்கறைப்படவில்லை. பாராண்ட இனம், நாடாண்ட இனம், கங்கையை வென்றவர்கள் நாம், கடாரத்தை வென்றவர்கள் நாம், களம் பல கண்டவர்கள் நாம் என்றெல்லாம் வீரம் பேசிய கருணாநிதி அவர்கள் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த போது நமக்குச் சொந்தமான மண்ணை இழந்துவிட்டார். இன்றைக்கு மீண்டும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக நம் முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இன்றைக்கு துணிச்சலோடு கச்சத் தீவை மீட்டே திருவேன் என்ற வைராக்கியத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

ஆனால் அன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் மீனவர்களைப் பற்றி கவலைப்படாமல் அவர்களுக்கு தொழில் பாதுகாப்பு இருக்காதே என்று வேதனைப்படாமல்

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. மு. தென்னவன்]

அன்றைக்கு வாய்முடி இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள், இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கச்சத் தீவை மீட்பேன் என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு சொல்கிறார்கள், கானல் நீரிலே மீன் பிடிக்க முடியுமா? காகிதப் பூவிலே தேன் எடுக்க முடியுமா? புரட்சித் தலைவியால் கச்சத் தீவை மீட்க முடியுமா? என்று கேட்கிறார்கள். நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கிலாந்துக்கு கடத்தப்பட்ட ஆண்டவ வனையே மீட்டு வந்தவர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

அதுமாத்திரமல்ல, அண்மையிலே 21 மீனவர்கள்—கடத்தப்பட்ட மீனவர்கள்—இலங்கையிலிருந்து மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அத்தகைய ஆற்றல் நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவிக்கு உண்டு. இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தாரே, மீனவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்களே, அதற்காக வருத்தப்பட்டதுண்டா? மீனவர்கள் கடத்தப்படுகிறார்களே என்று வேதனைப்பட்டதுண்டா? மீனவர்கள் கடத்தப் பட்டபோது, கடத்தப்பட்ட மீனவர்களை மீட்டுக் கொண்டு வருவதற்கு கருணாநிதி நடவடிக்கை எடுத்தது உண்டா? இல்லை. ஆனால் தமிழர் நலன் கருதி, மீனவர் நலன் கருதி, மீனவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும், மீனவர்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்கிற உணர்விலே மீனவ நண்பனாக இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கச்சத் தீவு பல நூறு ஆண்டுக் காலமாக நம்முடைய இராம நாதபுரம் ராஜாவுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. 1974 வரை நிலப் பதிவேடுகளில் கச்சத் தீவு உரிமை இராமநாதபுரம் ஜமீன் சமஸ்தானம் பெயரிலே பதிவாகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தலைமன்னாருக்கும், இராமேஸ்வரத்திற்கும் இடையிலே கடல் பகுதி இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு காலத் தில் அது நிலப்பகுதியாகத்தான் இருந்தது. 1480 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட புயலிலே கடல் கொந்தளிப்பிலே இன்றைக்கு அது நீர்ப் பகுதியாக மாறியிருக்கிறது. தலை மன்னாருக்கும் தனுஷ்கோடிக்கும் இடையிலே 17 திட்டுக் கள் உள்ளன. அதிலே தலைமன்னாருக்கு அருகே உள்ள கொல்லுக்காரன்பட்டி திட்டு என்ற ஒன்றைத் தவிர 16 திட்டுக்கள் இராமநாதபுரம் ராஜாவுக்குச் சொந்தம். கச்சத் தீவிலே சாய வேர்களை எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையை இராமநாதபுரம் ராஜா 2—7—1980-ல் முத்துசாமிபிள்ளை, மாப்பிள்ளை மரக்காயர், முகமது அப்துல் காதர் ஆகியோருக்கு

[திரு. மு. தென்னவன்]

[1991 அக்டோபர் 3]

வழங்கியுள்ளார்கள். இந்த ஒப்பந்தம் பாம்பன் சார் பதிவாளர் அலுவலகத்திலே பதிவாகியுள்ளது. அது மாத்திரமல்ல, கச்சத் தீவிலே சங்கு குளிக்க, முத்து எடுக்க இராமநாதபுரம் ராஜா 1913-லே குத்தகைக்கு விட்டுள்ளார். அதுமாத்திரமல்ல. நில வரி வசூலிக்கும் உரிமையை 1803-ல் வெள்ளைக்காரர்கள் இராமநாதபுரம் ராணிக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். 1857-ல் ஆண்ட இங்கிலாந்து ராணி விக்டோரியா, கச்சத் தீவு இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திற்கு சொந்தமானது என்று பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்கள். கச்சத் தீவில் அந்தோணியார் கோவில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலைக் கட்டியவர்கள் திருவாடானை தாலுக்காவைச் சேர்ந்த நம்புதாழைசை சார்ந்த சீனிக்கருப்பன் படையாச்சி என்பவர். ஆகவே அந்த அளவிலே இன்றைக்கு கச்சத் தீவு நமக்குத் தான் சொந்தம். கச்சத் தீவால் நமக்கு அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறது. சேது கால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற— நமக்கு கச்சத் தீவு சொந்தமாக இருக்க வேண்டும்—இலங்கைக்கு சொந்தமாக இருந்தால் இந்தியா கால்வாயை அமைக்கக் கூடாது என்று இன்றைக்கு இலங்கை அரசு வாதாடக் கூடும். சேது கால்வாய் ஏற்படுத்தப்பட்டால் இலங்கைத் துறைமுகம் வெறிச்சோடிப் போய்விடும். ஆகவே இலங்கை அரசு அதற்காக அஞ்சுகிறது. ஆகவே மீன் பிடிப்பு, கப்பல் போக்குவரத்து, யாத்திரை போன்ற ப்ரம்பரை உரிமை மட்டுமல்ல; நாட்டுப் பாதுகாப்பு சேது சமுத்திர திட்ட செயல்பாடு, எண்ணை வளம் ஆகிய முக்கிய காரணங்களுக்காக கச்சத் தீவை நாம் திரும்பப் பெற வேண்டும். பாக்ஜலசந்தியில் பெட்ரோலியம் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு காப்புக் கருதி மட்டுமல்ல, மீனவர்கள் நலனுக்காக மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு கச்சத் தீவு நமக்கு சொந்தமாக்கப் பட்டால் மத்திய அரசுக்கும் அந்நியச் செலாணி கிடைக்கும்.

முற்பகல் 11-20

ஆகவே அதற்காக கச்சத்தீவை மீட்க வேண்டிய காலக் கட்டத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிறோம். ஆனால் கச்சத்தீவு நமக்குச் சொந்தம். கச்சத்தீவை மீட்கிற தீர்மானத்தினை இங்கே நிறைவேற்றுவதின் மூலம் கச்சத்தீவை மீட்டால் மீனவர்கள் நிம்மதியாக, பாதுகாப்பாக மீன் பிடிக்க முடியும் மீனவர்கள் பாதுகாப்பாக உயிர் வாழ முடியும். அவர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் செய்ய முடியும். அதற்காக கச்சத்தீவை மீட்கிற தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். ஆனால் இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்திலே கட்சி பார்க்க வேண்டாம் என்று நான் தெளிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. மு. தென்னவன்]

நம்முடைய சென்னை மாநகரம் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற பிரச்சினை வந்தபோது அது ஆந்திராவுக்குச் சொந்தமா? அல்லது தமிழ்நாட்டுக்குச் சொந்தமா என்ற பிரச்சினை வந்தபோது அன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியில் முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் மத்தியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தாலும் சென்னை தமிழ்நாட்டுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொல்லி நான் போராடுவேன், சென்னையை தமிழ்நாட்டுக்குத் தரவில்லை என்று சொன்னால் நானே போராடுவதற்கு தலைமை தாங்குவேன் என்று கட்சி வேறுபாடு இன்றி அன்றைக்கு முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் செயல்பட்டார்கள். நமக்கு சென்னை வந்தது. ஆகவே, கச்சத் தீவுப் பிரச்சினையிலே 1974 ஆம் ஆண்டில் பிரதமராக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதற்காக அந்த ஒப்பந்தத்தை இன்று நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இதிலே கட்சி வேறுபாடு பார்க்காதீர்கள். கச்சத்தீவை மீட்கிற இந்தத் தீர்மானத்திற்கு நீங்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் என்று நான் மெத்த பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் மீனவர்கள் சார்பாக.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் ஒன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வங்கத்திலே முதலமைச்சராக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இருந்தார். பாகிஸ்தானுக்கு அன்றைக்கு பெஷாவரை கொடுத்தபோது, வங்கத்திலே இருந்த அந்த காங்கிரஸ் முதலமைச்சர் மத்தியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தாலும் பெஷாவரை விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது பாகிஸ்தானுக்கு என்று சொல்லி, குடியரசு நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடினார்கள். குடியரசு தினத் தன்று கருப்புக் கொடியை ஏற்றினார்கள். ஆகவே, இந்த உணர்விலே தமிழகத்தின் நலன் கருதி; மீனவர்கள் நலன் கருதி; மீனவர்கள் பாதுகாப்பு கருதி, இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கருதி, கச்சத்தீவை மீட்கிற இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்முடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பாராட்டி பாதம் தொட்டு வணங்கி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகின்ற சூழ்நிலையில் உங்கள் முன்னால் சில கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கச்சத்தீவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரைக்கும், 1962 ஆம் ஆண்டு சைனாவுடன் நாம் போர் தொடுத்தபோது இந்திய நாட்டினுடைய வரைப்படத்தின் அளவு குறைந்ததை

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

[1991 அக்டோபர் 3]

நீங்கள் மறந்து இருக்க மாட்டீர்கள். அதேபோல் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொடைத்தன்மையின் அடிப்படையில் இங்கே இருந்த கச்சத்தீவை தாரை வார்த்து இருக்கிறார்கள். இப்படியாக நம்முடைய இந்திய நாட்டினுடைய எல்லைப் பகுதிகளை காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சியின்போது சுருக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் குறிப்பாக எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள்; அவர்களுடைய தொழிலைச் செய்ய முடியாமல் எவ்வளவு சிரமத்திற்கு ஆட்படுகிறார்கள், எனவே இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவையிலே இருக்கிற அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த உணர்வின் அடிப்படையில் அனைவரும் பேச வேண்டுமென்று நீங்கள் ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். முதல் வார்த்தையையே இங்கே நம் நண்பர் என்ன ஆரம்பிக்கிறார் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தயவுசெய்து இது தொடருமோனால் அவருக்கு பிரச்சினை இல்லை. ஜனதா தளம் எப்போது வந்தது, யாருக்கும் தெரியாது. அவருக்கு முதலாதையர்கள் யார் என்பதை தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ஜனதா கட்சி சில காலம் இருந்திருக்கிறது; அதற்கு முன்னால் அவர் இருந்த கட்சியினுடைய நிலை என்ன என்பது அவருக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்களே பிரச்சிசினையை ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டாம்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் பொறுப்பு ஏற்க முடியுமா? என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு என்னால் பேச முடியும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏன் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது என்று என்னால் சொல்ல முடியும். அவர் அதேபோல் சொல்ல முடியுமா? ஜனதா தளத்தினுடைய அன்றைய நிலை என்னவென்று சொல்ல முடியுமா? ஏன் அன்று கச்சத்தீவை தர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கினார்கள்.

1971 ஆம் ஆண்டு பங்களாதேஷ் யுத்தம் நடைபெற்றதற்குப் பின்னாலே உலகம் முழுவதும் நம்மை சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்தியா ஒரு

1991 அக்டோபர் 3] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

வல்லரசாக முயற்சிக்கிறது. இந்தியா அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு மூத்த சகோதரனைப் போல நடந்து கொள்ள எத்தனிக்கிறது. அத்தனை பேருக்கும் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கவும் இந்தியா முன்வருகிறது என்று குற்றம் சுமத்தினார்கள். அதுவும் குறிப்பாக 1974 ஆம் ஆண்டு போக்ரனிலே நாம் அணு சோதனை நடத்தியபோது நாம் எவ்வளவு தான் எடுத்துச் சொன்னாலும் இது ஆக்கப்பணிகளுக்காக, அமைதிக்காலத்திலே ஆக்கப் பணிகளுக்காக நடத்தப்படுகின்ற சோதனையே தவிர நிச்சயமாக நாடு பிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே நடத்தப்படுகின்ற சோதனை அல்ல என்று எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

முற்பகல் 11-25

அதோடு இல்லாமல், நம்முடைய மூதாதையர்கள் அன்றைய தினம், அதே ஆண்டிலே, 'ரான் ஆப் கச்' பிரச்சினை வந்தபோது, அந்தப் பிரச்சினையிலே பேச்சு வார்த்தை மூலம் தீர்வு காண முடியவில்லை. எனவே, சர்வதேசக் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வோம் என்று சொல்லி, இந்திரா காந்தி அவர்கள், அந்த 'ரான் ஆப் கச்' பிரச்சினையை, சர்வதேசக் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். அதிலே, தீர்ப்பு நமக்கு சாதகமாக அமையவில்லை; பாதகமாக அமைந்தது. 'ரான் ஆப் கச்' பாகிஸ்தானுக்குச் சொந்தம் என்று கோர்ட் அன்றைய தினம் சொல்லிவிட்டது. இது, நம்முடைய பாராளுமன்றத்திலே, மக்களவையிலே, இருந்த உறுப்பினர்கள் பலருக்குத் தெரியும். பிரச்சினை எழுப்பினார்கள். ஏன் இதை சர்வதேசக் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும்? இது ஒரு சின்ன பகுதி; இந்தப் பகுதியை பற்றி தீர்வு காண்பதற்கு சர்வதேசக் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமா? இங்கேயே பேசி தீர்வு கண்டிருக்க முடியாதா என்று இவர்களுடைய மூதாதையர்கள் தான் அன்றைய தினம் பாராளுமன்றத்திலே பிரச்சினை எழுப்பினார்கள். அந்த அடிப்படையிலே, கச்சத் தீவுப் பிரச்சினையிலே ஒரு சுமுகமான நிலை வர வேண்டுமென்று இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அண்டை நாட்டோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். பேச்சுவார்த்தையின் போது, அந்தத் தீவைப் பொறுத்தவரையில் 200 ஏக்கர் பரப்புள்ள தீவு அல்லது 250 ஏக்கர் பரப்புள்ள தீவு அந்தத் தீவில் யாரும் குடியிருக்கவில்லை குடியிருப்பதற்கு வாசம் செய்வதற்கு அந்தத் தீவிலே குடிநீர் கிடையாது அங்கே 'வெஜிடேஷன்' கிடையாது ஏதோ பேருக்கு சில புதர்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்களே தவிர, 'there is no vegetation' அப்படி இருக்கிற ஒரு தீவினால், ஒரு பெரிய பிரச்சினை எழ வேண்டாம், நாம் வல்லரசாக எத்தனிக்கிறோம் என்கிற குற்றச்சாட்டு நம் மீது வர வேண்டாம் என்று அன்றைய தினம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதோடு இல்லாமல், சோவியத்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 அக்டோபர் 3]

பூனியன் நமக்கு நண்பன் என்ற முறையிலே ஆலோசனை வழங்கினார்கள். 'சாட்டலைட்' டிஸ்குந்து நாங்கள் பார்த்த வகையிலே, கச்சத் தீவினாலே உங்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை; அதற்கு பதிலாக நீங்கள் கடல் எல்லைகளைத் தெளிவாக வகுத்துச் கொள்வீர்களானால், சில நற்பலன்கள் கிடைக்கும் என்று அன்றே சொன்னதாக ஒரு செய்தி. அதை முதல்வர் கருணாநிதியை அழைத்து, அவரிடத்திலே சொன்னதாகவும், திரு. கருணாநிதியினுடைய நேர்முக உதவியாளரும் அதைப் பற்றி ஒரு புத்தகமாக எழுதி, அது புத்தகமாக வெளிவந்திருக்கிறது. அங்கே ஏண்ணெய் வளம் இல்லாமல் இருக்கிறது. உங்களுக்கு அதுதான் தேவையென்பதால், கச்சத் தீவு பிரச்சினையை பெரிதுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சொன்னதன் காரணமாக, கருணாநிதியிடம் இரண்டுமுறை கலந்தாலோசிக்கப் பட்டதற்குப் பின்னாலே, பிரச்சினை பெரிதாக வேண்டாம் என்று பாரத, இலங்கை பிரதமர்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் தான் அந்த ஒப்பந்தம். அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே நாம் அங்கே மீன் பிடிக்கச் செல்லலாம்; அங்கே இளைப்பாறச் செல்லலாம்; கோவிலுக்கு—தேவாலயத்திற்கு வணங்குவதற்குச் செல்லலாம்; அதற்கு 'விசா' தேவையில்லை என்றெல்லாம் தெளிவாக இருக்கிறது. இவற்றிற்கும் மேலாக கனி வளங்கள் கிடைக்குமேயானால், கனி வளங்களை முழுவதுமாக இலங்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. நம்மோடு 'ஜாயின்ட் வெஞ்சர்ஸ்'—நம்மோடு சேர்ந்துதான், அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்றும் அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குழப்பம் எப்படி வருகிறது என்று சொன்னால், திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியபடி, 1976 ஆம் ஆண்டிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் விரிவாகப் போக வேண்டாம்; அவருக்கு ஒரு விளக்கம் சொன்னீர்கள் அது போதும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : முடித்து விடுகிறேன்.... அந்த ஒப்பந்தத்திலே குளறுபடிகள் இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தை நாம் பார்க்க வேண்டும். முதலமைச்சர் கேட்டுக் கொள்வதைப் போல, நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கலாம்; ஒப்பந்தத்திலே குளறுபடி இருக்கிறதா, தவறு இருக்கிறதா, அதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று மத்திய அரசை நாம் கேட்டுக் கொள்வதில் எந்தவிதத் தவறும் கிடையாது. அதை நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். அதைத்தான் இப்போதும் சொல்கிறேன். அதற்காக, இதை ஆரம்பிக்கும்

1991 அக்டோபர் 3] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

போதே, அவர் இப்படி ஆரம்பித்துப் பேசினால், நிச்சயமாக ஒரு சுமுகமான முடிவு வராது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசுகிறபோதும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோதும், அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில விவரங்களுக்கு இப்போதே விளக்கம் அளிப்பது நல்லது என கருதுகிறேன். இல்லையென்றால், இனி பேசவிருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூட, அதே தவறான கருத்தை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லக் கூடும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, 1976-லே ஒரு ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் ஐ.பி.எல். அது 'இன்டியன் பார்டர் லைன்' அல்ல; 'இன்டர்நேஷனல் பவுண்டரி லைன்'. அந்த 'இன்டர்நேஷனல் பவுண்டரி லைன்' எது என்பதைக் குறிக்கும் ஒப்பந்தம் தான் 1976 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்பந்தம். ஆனால், அந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்த பவுண்டரி லைனை 'தாண்டக் கூடாது' என்ற விதி இல்லை; அந்த 'கண்டிஷன்' அந்த ஒப்பந்தத்தில் இல்லை. ஆனால், மத்திய அரசின் 'எக்ஸ்டெர்னல் அஃபேர்ஸ்' அதிகாரிகள் சில பேர், இந்த ஒப்பந்தத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு, அவர்களாக சில 'எக்ஸ்க்யூடிவ் ஆர்டர்ஸ்', 'பாஸ்' செய்திருக்கிறார்கள். அவை இந்திய அரசாங்கம் பாஸ் செய்த ஆணைகள். இதற்கும், ஒப்பந்தத்திற்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. அதேசமயம், முன்பு 1976 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்பந்தம், முன்பு 1974 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை, எந்தவகையிலும் 'குபர்சிட்' செய்யவில்லை என்பது உண்மையே. எனவே, இந்த 1974 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில், என்னென்ன உரிமைகள் நம் மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளனவோ, அவையெல்லாம் இன்றுகூட நடைமுறையிலே உள்ள அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, மதிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் இன்று நாம் எடுத்துச் சொல்லும் குறைபாடு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. குமாரதாஸ், உங்களுடைய கருத்தை மட்டும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்; வரலாறு வேண்டாம்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : இல்லை; வரலாற்றைச் சொல்லி, சொன்னால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

முற்பகல் 11.30

[1991 அக்டோபர் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கச்சத் தீவு வரலாற்றைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : கச்சத் தீவு பற்றிதான். கச்சத் தீவு விவகாரமாக 1956-ல் பாராளுமன்றத்திலே சர்ச்சை வந்திருக்கிறது. இலங்கை, அதனுடைய கடற்படைத் தளத்தைக் கச்சத் தீவிலே அமைத்திருக்கிறது. இதை (Withdraw) பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லி நமது பாராளுமன்றத்திலே அன்றைய தினம் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குரல் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த நேரத்திலே கூட அன்றைய பிரதமராக இருந்த மரியாதைக்குரிய நேரு அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், புதிய செய்திகள் இந்த விவகாரம் குறித்து இந்திய அரசுக்கு வரவில்லை என்றும், கச்சத் தீவைப்பற்றிக் குறிப்பேடுகளில் அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றும், இந்தச் சிறிய தீவைப் பற்றி இரு நாடுகளும், போராகும் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை என்று சொல்லியும் இந்தியாவின் தன்மானம் இந்தப் பிரச்சினையில் கலக்கவில்லை என்றும் 1956-லே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அன்றைய தினத்திலிருந்தே கச்சத் தீவை அவர்களுக்கு கொடுத்துவிடலாம் என்கிற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது. ஆக, கச்சத் தீவை அவர்களுக்கு—இடத்தைப் பொறுத்தவரை தான் பெரிதாகத் தெரியவில்லை அல்லாமல் அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இங்கே உள்ள மீனவ சகோதரர்கள் அங்கே மீன் பிடிக்கின்ற நேரத்திலே வருகின்ற இன்னல்கள், அங்கே கோயிலில் வழிபடச் செல்லுகின்ற நேரத்திலே வருகின்ற இன்னல்கள், இவைகளை யெல்லாம் அவர்கள் கருத்திலே கொள்ளவில்லை. ஆக, இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இவர்கள் கொடுத்து இருக்கக் கூடாது. கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த நேரத்திலே கூட, சுதந்திரதினத்தன்று, நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இந்தக் கச்சத் தீவை மீட்டு இந்தியத் திருநாட்டினுடைய மீனவர்கள் நிம்மதியாக வாழ்கின்ற விதத்தில் அதைச் சேர்க்கவும் வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தேவைப்பட்டால் போராடியும் கச்சத் தீவை மீட்டுத் தருவோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு தினங்களுக்குப் பின்னாலே நம்முடைய இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமர் அவர்கள் கொடுத்த மறுப்புச் செய்தியும் பத்திரிக்கையிலே வந்திருக்கிறது. அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 'இது ஒரு சர்வதேசப் பிரச்சினை' எனவே இதில் 'நாங்கள் தலையிட்டு, கொடுத்ததை மீண்டும் எடுப்பது என்பது பிரச்சினைக்குரிய விஷயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரைக்கும் இது மிக மிகத்

1991 அக்டோபர் 3] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

தேவையான ஒன்று, இதில் எந்தவிதமான தொய்வுகள் வந்தாலும், முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், மத்திய அரசிடம் கேட்டு, போராடி, வாதாடி, அந்தக் கச்சத் தீவினை மீண்டும் பெற்றுத்தந்த பெருமையை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பெறுகின்ற விதத்தில் உங்களுடைய பணிகளைத் தொடரவேண்டும் என்று சொல்லி, தமிழகத்தில் இருக்கின்ற மீனவர்கள் படுகொலை செய்யப்படாமல் தடுக்கவும், அவர்கள் பாதுகாப்பைப் பெறவேண்டுமென்ற விதத்திலும், இலங்கையினுடைய கடற்படையின் மிரட்டலுக்கும், உருட்டலுக்கும் நமது மீனவர்கள் பலியாகாமல் இருக்கின்ற விதத்திலும் அந்தக் கச்சத் தீவை மீட்டுத் தருவதற்கு நீங்கள் எடுக்கின்ற எல்லா முயற்சிகளுக்கும் எங்களுடைய முழு ஆதரவும், ஆசியும் இருக்கும் என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு.ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 'கச்சத் தீவைத் திரும்ப மீட்போம்' என்கிற தீர்மானத்தின் மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்ல விழைகிறேன். கச்சத் தீவைப் பொறுத்த மட்டில் ஏற்கெனவே இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற அந்த ஒப்பந்தத்தை, 1974, 1976 ஆம் ஆண்டுகளில் கொண்டு வந்த அந்த ஒப்பந்தத்தைத் திரும்பப் பெறவும் கச்சத் தீவைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு தீர்மானம் நம் முடைய சட்டமன்றத்திலே இன்றைய தினம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நினைவுபடுத்தியது போல் இராமநாதபுரம் ஜமீனுக்கு சொந்தமான அந்தக் கச்சத் தீவு தொடர்ந்து தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய மீனவர்கள் இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய மீனவர்கள் இவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற சச்சரவுகளின் பேரில் மீண்டும் தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள் மீன் பிடிப்பதற்கு, ஓய்வு எடுப்பதற்கு, வலைகளை உலர்த்துவதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒப்பந்தம் மிக அவசியமானது. ஆனால், அதற்குப் பின்னால் அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டினுடைய மீனவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற துன்ப, துயரங்கள் எவ்வளவு என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் நினைவுபடுத்தியது போன்று, தொடர்ந்து மீனவர்களைக் கடத்திச் செல்வது, அவர்களுடைய வலைகளை பறித்துச் செல்வது, படகுகளைச் சுட்டு வீழ்த்துவது, மீனவர்களைக் கொன்று படகுகளில் திரும்ப அனுப்புகின்ற அந்த கொடுமையான

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[1991 அக்டோபர் 3]

நிகழ்ச்சிகள் இவை யாவும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்தநேரங்களில் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டினுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்றத்திலே தொடர்ந்து எடுத்துச் சொன்னதன்பேரில் அப்போது பிரதமராயிருந்த மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் இலங்கை அரசோடு தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியும்கூட இலங்கை இராணுவமும் அதைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை; அந்த அரசும் அதைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. எனவே தொடர்ந்து மீனவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இப்படி நம்முடைய இந்தியாவுக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும் தொடர்ந்து தொந்தரவு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டிருந்த போதிலும் கூட கச்சத்தீவைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே ஏற்பட்டிருக்கிற ஒப்பந்தத்தை தொடர்ந்து அமல்படுத்துவதற்காக அதாவது இடைப்பட்ட காலங்களில் அதாவது 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1991 ஆம் ஆண்டு வரை நடந்திருக்கின்ற சம்பவங்களை எல்லாம் நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, நமக்கு இருக்கிற உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாடு அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

முற்பகல் 11-35

ஏனென்றால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த கச்சத்தீவை நாம் பெறுவதற்கு எடுக்கிற முயற்சி புதிய ஒரு சர்வதேசபிரச்சினையை உருவாக்கிடக்கூடாத அளவுக்கு பாதுகாக்கவேண்டிய கடமையும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டுக்கு இருக்கிறது. காரணம் கச்சத்தீவை, தொடர்ந்து இலங்கை அரசு இராணுவ மையமாக அமைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதே போன்று மத்திய அரசைப் பொறுத்தமட்டில் இதில் எந்த ஒரு தட்டிக்கழிப்பும் இல்லாமல், இலங்கை அரசு அதை இராணுவ மையமாக மாற்றாமல் இருக்க உரிய முயற்சிகளை எடுக்க நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நாம் அத்தனையையும் வரவேற்றிருந்த போதிலும் கூட இறுதியாக அந்த 47-வது பாராவிஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற விஷயத்தை இன்றைக்கு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் இதன்மூலம் இன்றைக்கு ஒரு புதிய பிரச்சினையை நாம் உருவாக்கிவிடக்கூடாது. மிக நிதானத்தோடு, ஜாக்கிரதையோடு இந்தப் பிரச்சினையைக் கையாளவேண்டும். காரணம் இலங்கைக்கும், இலங்கையிலும்

1991 அக்டோபர் 3]

[ஜி. பழனிசாமி]

இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்கும், நமக்கும் இருக்கிற அந்தப் பிரச்சினைகள் அதாவது இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்காக இருக்கிற பிரச்சினைகளில் சரியான தீர்வு காணாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஆகையினால் ஏற்கெனவே செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மீண்டும் அமல்படுத்துகிற வகையில் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழக முதல்வர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிற தீர்மானத்தில் அகில இந்திய பார்வர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்தினையும் நான் இணைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கச்சத்தீவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் 1974ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் நடந்த போது எங்களது இயக்கத்தின் சார்பில் இராமநாதபுரம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அமரர் மூக்கையாத்தேவர் அவர்கள் அந்த ஒப்பந்தம் தவறு. கச்சத்தீவு இந்தியாவோடு தான் இருக்கவேண்டும்; அது இராமநாதபுரம் சேதுபதி அவர்களுக்குச் சொந்தமான இடம் அதைத் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கடுமையாக நாடாளுமன்றத்திலே பேசி இருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து எங்களுடைய இயக்கம் வலியுறுத்தி வருகிறது. இன்றும் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தில் பேசுகிற போது நான் ஒன்றினைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அன்றைக்கு தமிழக முதல்வராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் எனக்குத் தெரியாமலே கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று பேசி இருக்கிறார். அதுவும் மதுரை கூட்டத்தில். அது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு அவருடைய இயக்கத்தில் இருக்கிற திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் கருணாநிதியைக் குற்றம் சாட்டி “அவர் முனைப்பான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்கூறவில்லை; ஆகவேதான், கச்சத்தீவு தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது” என்ற குற்றச்சாட்டுகளை இப்போது அவரோடு இருக்கிற திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அன்றைக்கு தமிழகத்தின் ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் முனைப்பாக இந்தப் பிரச்சினையை

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்] [1991 அக்டோபர் 3]

எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அருமைச் சகோதரர் திரு. தென்னவன் அவர்கள் சொன்னதுபோன்று சென்னை மாநிலம் பிரிக்கப்படுகிறபோது சென்னை ஆந்திராவுக்கா, தமிழ்நாட்டிற்கா என்ற பிரச்சினை வந்தபோது அன்றைக்கு இருந்த முற்றின ராஜாஜி அவர்கள் மத்தியிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தாலும், சென்னையைத் தமிழகத்திற்கு கொடுக்காவிட்டால் நானே தலைமையேற்று போராடுவேன் என்று சொன்னார்கள்.

முற்பகல் 11-40

அதே போன்று கச்சத்தீவின் பிரச்சினையின் காரணமாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்த சபையிலே பேசியிருக்கிறோம். அந்த பகுதி மீனவர்கள் படுகிற அவல நிலை அவர்களின் பல்வேறு போட்கள் இலங்கை அரசாலே பறிமுதல் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. வலைகளை அறுத்து சென்று விடுகிறார்கள். நம்முடைய மீனவர்கள் பிடித்த மீனை கொள்ளை அடித்துச் சென்று விடுகிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, பல மீனவர்கள் உயிர்களை இழந்திருக்கிறோம். தொடர்ந்து இந்த பிரச்சினை இருப்பதைவிட கச்சத் தீவு தமிழகத்திற்குத்தான் வேண்டும் என்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகின்றபோது அவர்கள் இதற்கு முன்னதாகவே பேசி இருக்கின்றார்கள். அதற்காக போராட்டமும் தயார் என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அப்படி ஒரு போராட்டம் நடைபெற்றால் அகில இந்திய பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பிலே தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்று கச்சத் தீவை பெறுவதற்கு அவர்கள் எந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு நாங்கள் உறுதுணையாக இருப்போம் என்று அதை ஆதரித்து நான் விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நா. சா. பழனிசாமி.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கச்சத் தீவை தமிழ்நாட்டுக்கு மீட்டுத் தருகின்ற இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று அதை ஆதரித்து உழுவர் உழைப்பாளர் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துகளை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

‘பஃருளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்து குமரிகோடும் கொடுங்கடல் கொள்ளை’ என்று தொல்காப்பியர் காலத்திலே யிருந்து குமரிமுனைக்கு தெற்கே இருக்கிற நிலப்பகுதிகள் தமிழ்நாட்டிற்குச் சொந்தமாக இருக்கின்ற வரலாறு அனைவரும் இலக்கிய பூர்வமாகவும் வரலாற்று ரீதியாகவும் அறிந்த ஒன்று.

1991 அக்டோபர் 3] [திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

அந்த கச்சத் தீவு எந்த அளவுக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிடிற்ரு உரிமை பெற்றது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னவன் அவர்கள் பல சான்றுகளோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். மீண்டும் மீண்டும் அதையே எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற வகையில் இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகங்களுடைய ஆட்சி தொடர்ந்து வந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே திராவிட இனத்தினுடைய பாதுகாவலன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற, தமிழ் கலாச்சாரம், தமிழ் மண், தமிழர் உரிமை என்று அதற்கெல்லாம் ஒட்டுமொத்த குத்தகை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல டேசிக்கொண்டிருக்கின்ற கலைஞர் கருணாநிதியினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த கச்சத் தீவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே அதற்கு நான் கண்டனம் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த தமிழர் நலனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் ஆட்சிக்கு வந்தேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இலங்கைக்கு கச்சத் தீவை இந்திய அரசாங்கம் தாரைவார்த்து கொடுத்த நேரத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தை ஆளுகின்ற ஒரு கட்சிக்குத் தான் கூட்டணியாக இருக்கிறோம் உறுதுணையாக இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் என்று சொன்னவர்கள் விட்டுக் கொடுத்து உரிமையைக் கேட்க ஊமையாக இருப்போம், உறவைக் காப்பாற்ற சரணாகதி அடைவோம் என்ற முறையிலே தான் அவர்கள் அன்று நடந்திருக்கின்றார்கள். அந்த வகையிலே கச்சத் தீவை மட்டுமல்ல, இதே போல காவிரிப் பிரச்சினையிலே கூட அன்று உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு தமிழ்நாட்டினுடைய நலனைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சென்றவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் அன்று தோழமையோடு இருந்தது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அந்த உச்ச நீதிமன்றத்திலே தொடுத்த வழக்கையும் வாபஸ் பெற்றார்கள். தமிழ்நாட்டினுடைய நலனை மற்ற மாநிலங்களோடு பெறுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதனுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. ஒரு தமிழ் நிலத்தை இன்னொரு நாட்டிற்கு தாரைவார்த்துக் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே நம்முடைய உரிமையைத் தட்டிக் கேட்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பிறகு இன்று புரட்சித் தலைவி அவர்கள், எந்தக் கட்சியோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூட்டணியாக இருந்த காலத்திலே தன்னுடைய உரிமையை விட்டுக் கொடுத்தார்களோ, அதே அரசோடு இன்று கூட்டணியாக இருக்கின்ற காலத்திலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் காவிரிப் பிரச்சினையிலும் சரி கச்சத் தீவு பிரச்சினையிலும் சரி, உறவு என்பது வேறு, உரிமை என்பது வேறு என்ற முறையிலே தமிழ்நாட்டினுடைய உரிமையைக் காப்பதற்காக உறவைப் பற்றிப் பொருட்படுத்தாமல், கொள்கையை, தமிழ்நாட்டைக் காக்கவேண்டும், தமிழ்நாட்டினுடைய உரிமையைக் காக்க வேண்டும், தமிழ் இனத்தினுடைய பண்பாட்டைக் காக்க வேண்டும் என்ற முறையில் அந்த உறவை

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

[1991 அக்டோபர் 3]

பொருட்படுத்தாமல், இன்றைக்கு உரிமைக்கு குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். அந்த உரிமைக் குரலுக்கு இந்த உழவர் உழைப்பாளர் கட்சி உறுதுணையாகவும் நிற்கும், அதற்கு எந்த போராட்டத்திற்கும் ஆதரவாகவும் நிற்கும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

முற்பகல் 11-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டினுடைய நலன்களைப் பொறுத்தவரையில் அல்லது பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில், எவ்வளவு தான் நியாயம் இருந்தாலும், எவ்வளவு தான் எடுத்துச் சொன்னாலும், அதை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்பதுதான் வரலாறு. அதற்கு மேலும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இந்த கச்சத் தீவு பிரச்சினை அமைந்துள்ளது. கச்சத்தீவு பிரச்சினை பற்றிய பேச்சு வருகிறபோது எல்லாம் அங்கே யார் வசிக்கிறார்கள்? அது வெறும் தீவு தானே, கொடுத்துவிடலாமே என்று இந்திய அரசிலே உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் பனிமலையான இமயமலையில் (Siachen glacier) சியாட்சன் கிலாசியர், பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய வெறும் பனிமலையை பாகிஸ்தானுக்குத் தர மாட்டோம் என்று அங்கே உயிரைக் கொடுத்துப் போராடுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, பிஜியிலே இருக்கிற இந்தியர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன, என்றால் இந்திய அரசினர் பதறுகிறார்கள். ஆனால், 5, 6 தலை முறைகளுக்கு முன்னால் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு தோட்ட தொழிலாளர்களாக சென்றவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகிறபோது, அவர்களுடைய குடியுரிமைகள் பறிக்கப்படும் போது, அது தப்பு அவர்கள் அங்கே தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வற்புறுத்துவதற்குப் பதிலாக இலங்கைத் தமிழர்களை நாங்கள் திருப்பி எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று கையெழுத்துப் போடுகின்றனர் இந்திய அரசினர். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினை பற்றி ஐக்கிய

1991 அக்டோபர் 3] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

நாடுகள் சபையிலே எடுத்துரைக்க அன்றைய தினம் மாண்புமிகு அமைச்சராக இருந்த திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களை திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். அப்போதும் இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் அவருடைய கவனத்தில் இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அன்றைய தினமே இந்தப் பிரச்சினைகளை இங்கேயும், திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களிடத்திலேயும், அதற்குப் பிறகு தனக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலேயும் எடுத்துரைத்து பரிகாரம் காண முயற்சித்திருக்கலாம். முயற்சித்தாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கே கூட இந்திய அரசிலோ அல்லது அவர்களது கட்சியினுடைய தலைமையகத்திலோ என்ன நடக்கிறது என்பதை தெரிவித்ததில்லை. ஒருவேளை அவர்களே கூட புறக்கணிக்கிறார்களோ என்று தான் சந்தேகப்படுகிறேன். அது, தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல. இங்கே தமிழ்நாடு சார்பாக இருக்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சித் தலைவரை கூட புறக்கணிக்கிறார்களோ என்று எனக்கு சந்தேகம் வருகிறது. ஏன் என்றால் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கூட நடந்தது நமக்குத் தெரியும். மண்டல்குழு தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றினோம். அப்போது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ' ஏழ்மையைப் பற்றி வரையறை எல்லாம் போட்டுவிட்டார்கள் ' என்று சொன்னார். ஆயிரம் இடத்திலே 270 இடங்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு என்றால், 250 இடம் அல்ல, 270 இடங்களும் அவர்களுக்குத் தான் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்திய அரசாங்கம் பொருளாதார வரையறையைப் பற்றி நாங்கள் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை என்று

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது எதற்காக என்று சொன்னால், Chief Minister should be consulted என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர்களிடத்திலே கலந்து பேசி இதைப் பற்றி, எந்த வரையறை என்று முடிவு செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கச்சத் தீவு பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள். வேறு பிரச்சினைகளுக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அன்றையதினம் அவர்கள் பேசிய போது 270 இடங்களிலே 250 இடங்களை வைத்து, மீதி இடங்களும் அவர்களுக்குத்தான் உண்டு என்று அவர்களே முடிவு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1991 அக்டோபர் 3]

எடுத்து சொன்னார்கள். ஆனால் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. இனிமேல் முதல் மந்திரிகளை வைத்து பேசி தான் முடிவு எடுக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே, டெல்லியில் காங்கிரசில் நடக்கிற....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மெம்பர் உதாரணத் திற்கு சொல்லியிருக்கலாம் அதிலே விவாதத்திற்குரிய, கொள்கைக்குரிய, பிரச்சினை இருக்காது. தயவு செய்து மண்டல் குழுவுக்கு போக வேண்டாம். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் குறுக்கிட வேண்டிய அவசியத்தை உருவாக்க வேண்டாம் என்று நான் தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொன்னது, பொருளாதார அடிப்படை என்பது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக தமிழ் நாட்டில் அன்றையதினம் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் வருமானம் 9 ஆயிரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதுபோல இன்றையதினம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதைத் தான் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றபடி தெளிவாகவே பிரதம மந்திரி அவர்கள் பேட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்கள் அனைத்திற்கும் பின் தங்கிய சமுதாய மக்களிலே இருந்துதான் நிரப்பப் படுமே தவிர, அதிலே மாறுதல் இல்லை என்று முன்பே தெளிவாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து மண்டல் குழுவிற்குப் போக வேண்டாம். இது கச்சத் தீவு பிரச்சினை. கச்சத் தீவு பிரச்சினையிலேகூட நீங்கள் இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றிப் பேசியபோதுகூட, தொடர்புடைய பிரச்சினை என்று அனுமதித்தேன். அது எல்லாம் வேண்டாம். கச்சத் தீவு பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதற்காகச் சொல்லவில்லை. முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியிடம் இதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கலாமே என்று கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கக் கூடிய, இந்த நாட்டை ஆளக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கே டெல்லியிலே என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாமல், இங்கே நம்மைப் போட்டு குழப்பு

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கிறாரே, அப்படி இருக்கும்போது என்னைப் போய் சொல்லச் சொல்கிறாரே, அதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறதென்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : நான் தெளிவாக ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் அவர்கள் எழுப்புகிறபோது, நான் என்னுடைய நிலையை, எங்களுடைய கட்சியினுடைய நிலையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே “குழப்புகிறார்” என்று சொல்கிற வார்த்தையிலே பொருள் இருக்கிறதா, அந்தச் சொல்லை அனுமதிக்கிறீர்களா, அது முறையா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து இதுபோல் பேசுவது முறையாக இருக்காது. அவர் சொல்லுகின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் நானும் எழுந்து நின்று பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். நான் தெளிவாக என்னுடைய நிலையை, எங்களுடைய கட்சியின் நிலையைத் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் குழப்புகிறார் என்று சொல்லியதற்கு, எந்தக் குழப்பமும் இல்லை என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்லியிருப்பது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. நீங்கள் கச்சத் தீவு பற்றிப் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் இரண்டு பேரும் இப்படிப் பேசினால் எப்படி? கச்சத்தீவு அங்கே நிற்கிறது, இராமேஸ்வரத்தைத் தாண்டி. கச்சத் தீவு பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குழப்பத்தை அவர்கள் நீக்குவதற்கு குறுக்கிடுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் குழம்பியவன் தெளிவு பெறுவது நல்லது தானே. நாட்டு மக்களும் குழம்பி இருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம்கூட ஒன்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. திரு. சீதாராம் கேசரி அவர்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து கச்சத் தீவுக்குப் போங்கள். கட்சிப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் இங்கே பேசினால் நேரம் போதாது.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கச்சத் தீவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே கடல் வளத்தில் எண்ணெய் வளம் இருக்கிறது, ஆகவே அந்த எண்ணெய்வளத்தை இரண்டு பேரும் பங்கு போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, அன்றைக்கு அதை தாரை வார்த்துக் கொடுத்தார்கள். 1974ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின்போது அதுதான் நடந்தது. அங்கே எண்ணெய் வளமும் இல்லை, ஒன்றுமில்லை. இப்போது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை என்னவென்றால், மீன் பிடிக்க நம்முடைய மீனவர்கள் போனால், மீனவர்களைப்பிடிக்க இலங்கை அரசாங்கம் வந்துவிடுகிறது. ஆக, மீன் பிடிக்கப் போனவர்களை நாம் மீட்பதுதான் பெரிய வேலையாக

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1991 அக்டோபர் 3]

வும் பிரச்சினையாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொடுத்தால் அந்தத் தீவைக் கேட்கவே கூடாதா? இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு, ஜப்பான் நாட்டின் வடபுறத்தில் இருக்கக்கூடிய கோரைல் ஐலன்ட்ஸ்-ஐ ரஷ்யா எடுத்துக் கொண்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் ஜப்பான் நாட்டினிடத்திலே இவர்கள் கடன் கேட்கப் போகிறார்கள். எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எங்கள் தீவை கொடுங்கள் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே அதில் ஒன்றும் தப்பு இல்லை. ஒப்பந்தம் போட்டதை மாற்றவே முடியுமா? 1940-ம் ஆண்டு ஜெர்மனியும், ரஷ்யாவும் ஒப்பந்தம் போட்டுக்கொண்டு பால்டிக் தீவுகளை ஹிட்லர் அன்றையதினம் ஸ்டாலினுக்குக் கொடுத்துவிட்டார். அதுதான் ரிப்பன்டிராப் - மாலட்டோவ் ஒப்பந்தம். இன்றைக்கு அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்கமாட்டோம் என்று சொல்லி, அந்த 3 தீவுகளும் சுதந்திர நாடுகளாகிவிட்டன.

நான் ஐ.நா. சபைக்குப் போனபோது 157 நாடுகள்தான் ஐ.நா.சபையில் இருந்தன. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். ஆனால் என்னை ஐ.நா. சபைக்கு அனுப்பியது அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள், ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அல்ல. அவருக்குத் தெரியாது, பாவம். அதனால் அவரைப் போய் சொல்லக்கூடாது. ஆனால் இன்றைக்கு 166 நாடுகள் உறுப்பினர்களாகி இருக்கின்றன.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. Point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ்,

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் யாரும் இப்போது ஒப்பந்தத்தை வாபஸ் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. எங்களுடைய நிலை அதுவல்ல. என்ன சொல்கிறோமென்றால் ஒவ்வொரு காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப சில ஒப்பந்தங்கள் அவ்வப்போது நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அந்தக் காலத்தின் தேவை முடிந்த பிறகு, புதிய சம்பவங்கள், புதிய சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றபோது நாம் எடுத்த முடிவுகளையே மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள், சமூக நிர்ப்பந்தங்கள், அதோடு Considerations about the changes in the political atmosphere throughout the world. இதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் ஒப்பந்தங்களை மாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். ஆகவே, இப்போதுள்ள சூழ்நிலைகள் குறித்து நாம் பேச வேண்டுமே தவிர, இதை ஒரு பொருட்டாக வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் கட்சியை இடித்துப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. நான் ஒரு படி அதிகமாகக் கேட்கிறேன். திரு. கருணாநிதி

1991 அக்டோபர் 3] [திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்]

அவர்களையும் அழைத்து, ஆலோசித்துதானே இந்த முடிவை எடுத்தார்கள், அப்போது அமைச்சரவையிலே நீங்கள் இருந்தீர்களே, அதை எதிர்த்து ராஜினாமா பண்ணி இருக்கலாமே ; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே ஒட்டுமொத்தமாக தமிழக நலன் குறித்து முக்கியமான ஒரு வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க தீர்மானத் தின்மீது விவாதிக்கிறபோது தமிழகத்தைப் பற்றி கவலைப்பட்டு, அந்த நோக்கில் பேச வேண்டுமே தவிர, சந்தடி சாக்கில் இடித்துப் பார்ப்பது, குத்திப் பார்ப்பது, புண்ணாக்கிப் பார்ப்பது என்று நாம் குறுகிய அரசியல் நோக்கத்தில் வந்துவிட்டோம் என்று சொன்னால் இந்த அவையினுடைய பொன்னான நேரத்தை வீணாக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற மிகப் பெரிய பிரச்சினையின் கௌரவம் குறைந்துவிடுமென்று சொல்லி இதை நாங்கள் ஒன்றும் வாபஸ் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இப்போதுள்ள காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப இப்படிப் பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமானால் காங்கிரஸ் கட்சி அதை பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறதென்பதுதான் எங்களது நிலை.

முற்பகல் 11-55

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து அரசியல் பிரச்சினைகளுக்குள் போகவேண்டாம்

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எங்கேயுமே போகவில்லை. அவர்கள் தான் செல்கிறார்கள் இருங்கள், நான் சொல்லிவிடுகிறேன்... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் குமாரதாஸ், உட்காருங்கள். அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் உங்களை ஒன்றும் சொல்லவில்லையே, உட்காருங்கள்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் ரொம்ப நல்ல கருத்தைச் சொல்கிறார். காலம் மாறுகிறது, அந்த மாறுதலுக்கேற்ப உலகம் மாறுகிறது. ஆகவே இந்த ஒப்பந்தத்தை மாற்றுவதில் தவறு இல்லை என்று சொல்லிகிறார். அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். அதை, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டாமா? அவர் எழுந்து நமக்கு மட்டும் தெரிவிப்பது என்ன நியாயம் என்பது என்னுடைய முதல் கேள்வி. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். தயவு செய்து அவர் சொல்லட்டும்.

THIRU. S. RAMACHANDRAN: I am not yielding.

[1991 அக்டோபர் 3]

HON. SPEAKER ; He is not at all yielding. அவர் பேசி முடித்த வுடன் உங்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கிறேன்.

THIRU. S. R. BALASUBRAMONIYAN : Sir, Point of order.

HON. SPEAKER : He is on Point of order.

HON. SPEAKER : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்

THIRU S. R. BALASUBRAMONIYAN : There is no question of yielding. I am on Point of order.

தொடர்ந்து பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண வேண்டுமென்ற நோக்கிலே பேசினால் நாங்கள் குறுக்கிட மாட்டோம். திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னது கூட நம்முடைய உரிமைகளை பெறுவதற்காக முதலமைச்சர் எழுப்புகிற உரிமைப் பிரச்சினையில் எங்களுடைய துணை இருக்கும் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, நிதிநிலை அறிக்கையின்போது நான் பேசுகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கேதான் அமர்ந்திருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்போதே நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலிலே நம்முடைய உரிமைகளை மீட்டுத்தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்போம். அந்த உரிமைகள் வழங்குவதற்கு இலங்கை அரசு மறுக்குமானால் அந்தத் தீவை மீட்டுத் தரும்படி கேட்பதில் தவறு இல்லை என்பதை நான் அப்போதே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். அதுதான் எங்களது நிலை. திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும் அதையேதான் சொன்னார்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக இன்னொன்றும் சொன்னார்: நீங்கள் கருணாநிதி அமைச்சரவையிலேதானே அப்போது இருந்தீர்கள் ஏன் ராஜினாமா செய்திருக்கக் கூடாது என்று. இந்திய அரசோடு ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் போய் தமிழ்நாடு அரசு முட்டுகிற போதும், மோதுகிற போதும், நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்கிற போதும், அது கிடைக்காத போதும்—நான் நிர்வாக அனுபவத்தில் இருந்ததால் தெரியும்—தினமும் ராஜினாமா செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரிக் கொடுக்கங்கள். ஆகவே அதற்கு மட்டும் தான்? இப்போது நிலக்கரி ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டுமென்று நாம் சொன்னால் கொடுக்கிறார்களா அல்லது நாளைக்கு காட்கில் ஸ்பார்முலாவை ரிஸ்வஸ் பண்ணுவோம் என்றால் ஒத்துக் கொள்வார்களா? எத்தனைக்குத்தான் ராஜினாமா பண்ண வேண்டுமென்பது தெரியவில்லையே. ஆகவேதான், எல்லா வற்றுக்கும் சேர்த்து, நாம் நம்முடைய உரிமைகளைப் பெறுகின்ற வகையிலே அனைத்து தமிழ்நாட்டு மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து அந்த உரிமைகளைப் பெறவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய உறுதியான நிலை. நாம் கேட்கிற நிலையில் இருக்கிறோம். அவர்கள் ஒன்றும் அரைதக் கேட்பதும் இல்லை, கொடுப்பதும் இல்லை. புறக்கணிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொன்னேன். இங்கே இருக்கிற

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

காங்கிரஸ் காரர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக நீங்கள் எடுத்து வாதாடவேண்டுமே தவிர, எங்களோடு சண்டைக்கு வருவதில் என்ன நியாயம் என்று கேட்டு, இது உரிமையைப் பெறுகின்ற தீர்மானமாக இருப்பதால் இதை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராசிரியர் பொன்னுசாமி அவர்கள்.

*பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாய்ப்புக்கு நன்றி. கச்சத்தீவை மீட்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் அறிவித்த போது, அதற்கு மறுப்புக் கொடுக்கிற வகையில் ஒருசிலர் பத்திரிகையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னவன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். முன்பு ஆண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு கிடப்பில் போட்ட இந்தக் கச்சத்தீவுப் பிரச்சினையை தமிழ் சமுதாயத்திற்கு ஆறாத வடுக்களை உருவாக்கி வைத்து விட்டு சென்ற அவர்கள் மீண்டும் எதிர்ப்பதற்கு யோக்கியதை இல்லை என்பதை தமிழகம் உணர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் கனிவு தெளிவு, துணிவு என்ற அடிப்படையில் அண்ணாவின் வழியிலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த கச்சத் தீவுப் பிரச்சினையிலே வெற்றி பெறுவார்கள்.

நண்பசல் 12-00

“ வெண்திங்களில் வெய்யில் வேண்டினும், வெஞ்ஞாயிற் குளிர் வேண்டினும் வேண்டியது முடிக்கும் ஆற்றலை’ என்று ஒரு சோழனைப் பார்த்துப் பாடினான் புலவன் அப்படிப்பட்ட ஆற்றலைப் பெற்ற மாண்புமிகு இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கச்சத் தீவை மீட்டே தீருவார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). திரு. கருணாநிதி அவர்களிடத்திலேயிருந்து தமிழக மக்களை மீட்ட மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்குக் கச்சத் தீவை மீட்பது பெரிய காரியமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). கச்சத் தீவு சர்தார்ண தீவாக இருக்கலாம். மிகக் குறுகிய தீவாக இருக்கலாம், சிறிய தீவாக இருக்கலாம். ஆனால் அதை தாரைவார்த்துக் கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால், கடலின் அடிப் பரப்பை நாம் இழந்திருக்கிறோம், கடற்கரையைச் சார்ந்த மணல் நிலப்பரப்பை இழந்திருக்கிறோம், கனிவளத்தை இழந்திருக்கிறோம், கடலில் உயிரினவள பாதுகாப்பை நாம்

[பேராசிரியர் க. பொனுசாமி]

[1991 அக்டோபர் 3]

இழந்திருக்கிறோம், கடலின் மேலே வான் வெளியை நாம் இழந்திருக்கிறோம். இதுதான் உண்மை. இப்படி உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு வெளிவிவகாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் பேசியதை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடத்திலே நான் ஏற்கெனவே அனுமதி பெற்றுக் கொண்ட வகையில் இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ இது வருங்காலத்தில், இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தண்ணீரில் இத்தகைய பிரச்சினையை மேலும் வளர விடாமல் நீக்குவதற்காக இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. மேலே கூறிய அடிப்படையில் இந்திய மீனவர்களும், யாத்திரிகர்களும், கச்சத் தீவுக்குப் போக வருவதற்குள்ள, இதுவரை பெற்றிருந்த உரிமைகளைத் தொடர்ந்து அனுபவிப்பார்கள். எனவே போக்கு வரத்து அனுமதி ஆவணங்களையோ அல்லது விசா போன்ற வற்றையோ வேண்டுமென ஸ்ரீலங்கா கோர முடியாது. ஸ்ரீலங்கா, இந்திய கப்பல்கள் இதுவரை பாரம்பரியமாக அனுபவித்து வந்த எல்லா உரிமைகளையும் தொடர்ந்து அனுபவிப்பார்கள். இப்படி என்னென்ன உரிமைகள் இருந்து வந்ததோ — நம்முடைய படகுகள் அந்தப் பக்கத்திலே செல்வதற்கும், அந்தப் பக்கத்திலேயிருந்து இந்தப் பக்கம் வருவதற்கும் கச்சத் தீவு பயன்படுத்தப்படும் என்று அந்த உரிமைகள் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பது இந்த ஒப்பந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நமக்கு எவ்வித ஒட்டும் உறவும் இல்லாத வகையில் கச்சத் தீவை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டதாகக் கூறுவதற்கு இடமே கிடையாது ” என்று மாண்புமிகு சுவரணசிங் அவர்கள் அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இன்றைய நிலைமையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பாக் ஜலசந்தியிலே, அதன் அடிப்படையிலே சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கச்சத் தீவை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, சேதுசமுத்திரத்திட்டத்தை நாம் எப்படி செயல்படுத்த முடியும் என்பதை தமிழக அரசு எடுத்துச் சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசு இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே சேதுசமுத்திரத் திட்டம் வரவேண்டும் என்றால் கச்சத்தீவு இந்திய அரசின் ஆளுகைக்குள்ளே வந்தாக வேண்டும். கச்சத் தீவு பிரச்சினை

1991 அக்டோபர் 3]

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

முடிந்துவிட்ட விவகாரம். எனவே, மீண்டும் அதை பரிசீலனை செய்வது சாத்தியமா என்று கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நான் சொல்வேன் — முடிவு என்பது அந்த முடிவின் நியாயத்தைப் பொறுத்தது மட்டுமல்ல, சொல்பவர்களின் துணியையும் டொறுத்திருக்கிறது. நாம் சொல்லுகிற விதத்திலே சொன்னால், இந்த கச்சத் தீவுப் பிரச்சினைக்கு மீண்டும் உயி ரோட்டம் கொடுக்க முடியும். எனவே இதிலே மத்திய அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று தமிழக அரசு கேட்பது நியாயம், அவசியம் என்பதை இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் மனதார எண்ணுகிறேன். கச்சத்தீவு பிரச்சினையிலே 1974 ஆம் ஆண்டு கருணாநிதி அரசு தனது வாதங்களை, நியாயங்களை, வரலாற்றுச் சான்றுகளை, குறிப்புரைகளை மத்திய அரசுக்கு முறையாகவும், ஒழுங்காகவும் எடுத்துவைக்கத் தவறிவிட்டது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் தமிழக மக்களின் எண்ணம் இந்தப் பிரச்சினையிலே உணர்ச்சிப் பிழம்பாக இருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத்தெரிவிக்க கருணாநிதி தவறிவிட்டார்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆந்திர மாநிலம் பிரிந்த நேரத்திலே சென்னை வேண்டும் என்று மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் போர்த்தனத் தோடு ஒரு மடல் எழுதி பெற்றதையும் அதே போல வங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த பெருபாரியை பாகிஸ்தானுக்குக் கொடுத்த போது மத்திய அரசை எதிர்த்து, காங்கிரஸ் ஆண்ட மத்திய அரசை எதிர்த்து—வங்கத்தின் காங்கிரஸ் அரசை வழக்குத் தொடர்ந்ததையும், துக்க தினமாக சுதந்திர நாளைப் பிரகடனப் படுத்தியதையும் இங்கே சொன்னார்கள். இதுபோன்றதொரு நிலைமையை அன்றைக்கு கருணாநிதி அவர்கள் எடுத்திருந்தால் கச்சத் தீவு பிரச்சினையில் இவ்வளவு பெரிய பரிதாபகரமான முடிவு ஏற்பட்டிருக்காது.

கச்சத் தீவு பிரச்சினையில் நியாயங்களை எடுத்து வைத்த போது தங்களுடைய ஆயுதங்களை கூர்மையாகத்தீட்டி செயல்பட வில்லை. போர்த்தன்மைக்குத் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்ள வில்லை, தனது கடமையைச் செய்ய தவறிவிட்டார் கருணாநிதி என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “கச்சத் தீவு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்பதை நான் பத்திரிகைகளில் பார்த்துத் தான் தெரிந்து கொண்டேன். என்னிடம் ஒரு வார்த்தைக் கூட கேட்கவில்லை, இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை” என்று ஒரு முழு பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைக்கப் பார்த்தார் கருணாநிதி. மதுரையிலே பொதுக்

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1991 அக்டோபர் 3]

கூட்டத்திலே பேசினார் ; திருச்சியிலே தந்தை பெரியார் அவர்கள் நூல் வெளியீட்டு விழாவிலே பேசினார் ; பாபநாசத்திலே பேசி இருக்கிறார். 21-8-1974 சட்டமன்ற குறிப்பிலே, இந்த அவைக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. கருணாநிதி அவர்கள் சொல்லுகிறார், “ பிரதமர் என்னை அழைத்து ஒரு வார்த்தை கேட்கவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறேன். என்னை அழைத்துக் கேட்கவில்லை. நான் தான் பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து கச்சத்திவு பற்றி சொன்னேன். அதற்கிடையில் செயலாளர் பேசினார். இதைப்போல ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை.” நான் கருணாநிதி அவர்களுக்கு இங்கே சொல்லிக் கொள்வேன், “ குதிரை என்னை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை ; நான்தான் குதிரையிலே ஏறினேன் என்று சொல்வதைப் போல, பிரதமர் அவர்கள் இவரை அழைக்கவில்லையாம் ; இவர்தான் முன்னாள் பிரதமர் அவர்களை பார்த்துப் பேசினாராம் ”. எந்த ஒரு வார்த்தையும் கேட்கவில்லை என்று சொல்கிறார். ஆனால் பாராளுமன்ற செயற் குறிப்பிலே வருவதை உங்கள் அனுமதியோடு இங்கே நான் படிக்கிறேன்.

“The External Affairs Minister Thiru Swaran Singh said in Rajya Sabha today that very detailed consultations had been held with the Chief Minister of Tamil Nadu Mr. Karunanidhi by the Government of India on the issue of Katchathivu. He added—“I would like to say categorically that we had very detailed consultations with the Chief Minister Mr. Karunanidhi of Tamil Nadu not once but at least two times.”

ஆக தன்னை கேட்கவே இல்லை என்று சொல்லி, தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்பதைப்போல சொல்லி, செயலாளர் கேவல்சிங் அவர்கள் இவரை சந்தித்துப் பேசிய நேரத்திலே இது தெரியாது என்று சொல்லி, வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சர் சுவரன்சிங் பேசிய நேரத்திலும் தெரியாது என்று சொல்லி, இந்திராகாந்தி அம்மையாரோடு இவர் பேசிய நேரத்திலும் இதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்று முழுமையாக உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளைச் சொல்லி, கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தமிழக மக்களை ஏமாற்றப் பார்த்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் என்ன கருத்திலே இருந்தார்கள் என்பதும், கருணாநிதி அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருக்க வேண்டும். உலக மகாகவி தமிழினத் தலைவர், மிகப் பெரிய ராஜதந்திரி, ஒருவர் வந்து பேசும் போது எதைப் பேசுகிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரிந்தே இருக்க வேண்டும். அதன் அடிப்படையிலே அனைத்துக் கட்சிகளையும் அழைத்துப்பேசி, ஒப்பந்தம் ஏற்படும் முன்பாகவே ஒரு எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு தமிழகத்தை தயார் செய்து இருக்க வேண்டும். கருணாநிதி அவர்கள், ஆனால் அதைச்

1991 அக்டோபர் 3]

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

செய்யவில்லை. காரணம் கருணாநிதி அவர்கள் கச்சத்திவை இலங்கைக்குத் தாரை வார்க்கும் ஒப்பந்தத்திற்கு உட்பந்தமாக இருந்து விட்டார்; எதற்கோ சரணாகதி அடைந்துவிட்டார் என்று தான் எண்ணத் தோன்றுகிறது. பிறகு கண்துடைப்புக்காக எதிர்ப்புத் தீர்மானம், பிரச்சாரம் என்று நடத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஒப்புக்காக ஒப்பாரி வைத்துவிட்டு ஓய்ந்து விட்ட நிலையை அவர் எட்டிவிட்டார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தி.மு.க அரசு வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு கிடப்பில் போட்ட இந்த கச்சத் தீவு பிரச்சினையை தமிழ் சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத் தோடு இங்கே பொறுப்பேற்று இருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அதை இங்கே தீர்மானமாக நிறைவேற்றி மத்திய அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக் கொண்டு வந்து இருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இந்தத் தீர்மானம் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்மானம்; மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவி அவர்கள் கொண்டுவந்து இருக்கிற தீர்மானம் துணிவோடு கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிற தீர்மானம்; நாம் கேட்கிற வகையிலே கேட்டால் நிச்சயமாக எல்லாம் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையிலே கொண்டுவந்து இருக்கிற தீர்மானம்; இதற்கு முன்பு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்த அவையிலே கொண்டுவந்த தீர்மானம் ஒரு கண்துடைப்பு தீர்மானம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, உண்மை என்றும் வெல்லும்; வாய்மையே வெல்லும் என்ற நம் முடைய எண்ணம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி இந்தத் தீர்மானம் ஏக மனதாக இந்த அவையிலே நிறைவேற வேண்டும்; மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கச்சத்திவை மீட்டுத் தந்தார்கள் என்ற பெருமை அவர்களுக்குச் சேருகின்ற வகையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை அவைவரும் ஒருமனதாக ஆதரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்; நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு ரேவைத் தலைவர் : திரு. செ. கு. தமிழரசன்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இழந்த கச்சத்திவை மீட்கின்ற இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்மானத்தை முன்மொழிந்துள்ள தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பாராட்டி, இந்திய குடியரசு கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். ராணி மங்கம்மாவைப் போல இன்றைக்கு இழந்த அந்தத் தீவை மீட்க நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வீராங்கனையாகப் புறப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த முயற்சிக்கு எங்கள் கட்சியினுடைய ஆதரவையும் பாராட்டுக்களையும் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

[1991 அக்டோபர் 3]

பிற்பகல் 12-10

இந்தத் தீவு ஒரு மிகச் சிறிய தீவு. இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலே உள்ள பாக்நீர் சந்தி 1 மைல் நீளமும், 900 அடி அகலமும் ஏறக்குறைய 3.75 சதுர மைல்கள் பரப்பளவும் உள்ள மிகச் சிறிய தீவு. என்றாலும் கூட இது எழில் மிகுந்ததீவு, நம்முடைய தமிழகத்திற்கு சொந்தமான தீவு என்பதை மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெளிவாக விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1954-லிருந்து இந்தச் சட்டப் பேரவையில் தொடர்ந்து பலமுறை கச்சத் தீவைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் உறுப்பினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, 1954-லிருந்து இன்றுவரையிலும் நடந்த இந்தப் பேச்சுக்கு நெடிய வரலாறு இருக்கிறது. பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்தப் பிரச்சினைக்கு இன்றைக்கு வரலாற்று சிறப்புமிக்க தீர்மானத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முன் மொழிந்து இருப்பதன் மூலம் ஏறக்குறைய ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்றே நம்புகிறேன்.

அந்தத் தீவு 1947-ல் நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் அடைந்த போது ஜமின்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே, அந்த ஜமின்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு முன்பாக இராமநாதபுரம் சேதுபதிக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் தென்னவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல 23-6-1880-ல் இராமநாதபுரம் துணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் அந்தத் தீவை அன்றைக்கு இராமநாதபுரம் சேதுபதி அவர்கள் ஜனாப் அப்துல் காதர் அவர்களுக்கும், மரைக்காயர் முத்துசாமிப் பிள்ளைக்கும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு குத்தகைக்கு தந்ததாக அங்கே சான்று இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை.)

அதற்கு பிறகு 19-2-1922-ல் இராமநாதபுரம் திவானாக இருந்த சுப்பையா நாயுடு அவர்கள் இராஜேஸ்வரன் சேதுபதிக்கு எழுதிய ஒப்பந்தத்தில் அந்த ஆவணங்களை எல்லாம் குறிப்பிட்டு தொடர்ந்து குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார். இப்படி ஏராளமான சான்றுகள் 1955 வரையிலும் தொடர்ந்து நம்மிடம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையிடம் இத்தகைய சான்றுகள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் எந்தச் சான்றையும் இதுவரையில் சமர்ப்பிக்கவில்லை. இலங்கைக்கு ஆதரவாக எந்தச் சான்றும் இல்லை. ஆகவே, இலங்கை முதலில் இதில் எங்கே தலையை நீட்டுகிறது

1991 அக்டோபர் 3] [திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

என்றால் 1955-ல் கடற்படை பயிற்சிக்குக் காலவரையறுக்கப்பட்ட அளவுக்கு இராணுவ வீரர்களை இந்தத் தீவுக்கு இலங்கை முதன் முதலாக அனுப்பி வைக்கிறது. அதற்கு பிறகுதான் அது தனக்கு சொந்தம் கொண்டாடத் தொடங்கியது. இந்தப் பிரச்சினை எழுகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இன்றைக்கு இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் மட்டும் அல்ல. பல் வேறு பிரச்சினைகள் உலக அரங்கில் வந்திருக்கிறது. அமெரிக்காவுக்கும், நெதர்லாந்துக்கும் பார்மஸ் தீவு என்று சொல்லப்படுகிற—அந்தத் தீவு யாருக்கு சொந்தம் என்ற வகையிலே ஒரு பிரச்சினை எழுந்து இருக்கிறது. டென்மார்க் கிற்கும், நார்வேக்கும் இடையே கிழக்கு கிரீஸ்லாந்து தீவு யாருக்கு என்ற வகையில் பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது. பிரிட்டனுக்கும், பிரான்சுக்கும் இடையே மினிபொயஸ் ஏற்றோ என்ற அந்தத் தீவு யாருக்கு என்று அவர்களுக்கிடையே ஒரு பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இப்படி உலக நாடுகளுக்கிடையே எழுந்த பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பார்க்கிற போது உலக அளவில் ஒரு மரபு பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன மரபு என்றால் வலிவான வரையறையான ஆட்சி நடவடிக்கைகள் அந்த மண்ணின் மீது யாருக்கு இருக்கிறதோ அவருக்கே அது சொந்தம் என்கிற வகையிலே தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் இருக்கிற சான்றுகள் நம்முடைய இந்தியாவுக்கு குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிற்குதான் அந்தத் தீவின் பேரில் வலிவான வரையறையான ஆட்சி நடவடிக்கைகள் இருந்திருக்கின்றன என்பதை நம்முடைய சான்றுகள் எல்லாம் தெளிவு படுத்துகின்றன.

எனவே, உலக சட்ட வழக்கிலும், உலக மரபு வழக்கிலும் கூட இந்தத் தீவு நமக்கு தான் சொந்தம் என்பது மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. 1974-ம் ஆண்டில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இதை நாம் இழந்து இருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களும், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டதைப் போல அன்றைக்கு இருந்த கருணாநிதி அரசு இதை தாரைவார்த்து கொடுத்து விட்டது. வெறும் கண்டனத் தீர்மானம் என்று கண்துடைப்புத் தீர்மானத்தைப் போட்டு அன்றைக்கு இலங்கை இந்தியா ஒப்பந்தத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உடந்தையாக இருந்து மாபெரும் மோசடியை தமிழக மக்களுக்குச் செய்து விட்டது.

மாநிலங்கள் அவையில் வெளியுறவு அமைச்சர் ஸ்வரன்சிங் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இரண்டுமுறை நான் தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி அவர்களோடு கலந்தாலோசித்துவிட்டு தான் இந்த ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்து போட்டேன் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல அன்றைக்கு வெளியுறவுச்

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

[1991 அக்டோபர் 3]

செயலாளராக இருந்த கேவல்சிங் அவர்கள் பலமுறை கருணாநிதி அவர்களோடு பேசியதற்கு பிறகுதான் அந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அதைவிட வேறொரு செய்தியும் நடந்திருக்கிறது. அதே அமைச்சரவையில் அமைச்சராக இருந்த சத்யவாணி முத்து அவர்கள், இதே அவையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக கச்சத்தீவை இழந்தது குறித்து பேசுகையில் இலங்கைக்கு ஆதரவாக இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படியெல்லாம் கருணாநிதி அவர்கள் அன்றைக்கு அதற்கு உடந்தையாக இருந்து துணை போயிருக்கிறார்கள். அது அவருக்கு தெரியாததல்ல. 1974-ல் இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பிற்பகல் 12.15

1970-லே இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே அன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்பு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்னவென்றால், 'கச்சத் தீவிலே இருக்கிற புனித அந்தோணியார் கோயிலுக்கு இங்கேயிருந்து வழிபடுவதற்காகச் சென்ற தமிழர்கள் பலர், அந்த அரசினுடைய ராணுவத்தினால் தடுக்கப்பட்டு, அங்கே கலவரம் ஏற்பட்டது குறித்து இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்' என்று திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது 1970-லே கருணாநிதி அவர்கள் 'ஆஹா' இதை நாங்கள் விடுவோமா, மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோம், மத்திய அரசை வலியுறுத்துவோம், என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். 1970 லேயிருந்து, இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 4 ஆண்டுகாலம் பேசாமல் இருந்துவிட்டு இது குறித்து கேட்காமல் இருந்துவிட்டு 1974-லே இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு அவர்கள் துணை போய்விட்டார்கள்.

இந்தக் கச்சத் தீவை இழப்பதால், நாம் ஏதோ ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பை இழந்துவிடுகிறோம் என்று நாம் சாதாரணமாக இருந்துவிட முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல கடலின் அடிப்பரப்பிலே கிடைக்கக்கூடிய அணு உற்பத்தி பொருட்கள் இருக்கிறதே அவைகளைப் பெறுகின்ற அந்த வாய்ப்பை நாம் இழந்து விடுகிறோம். இப்போது கல்பாக்கத்திலே கூட கடலின் அடியில் உள்ள பொருட்களை வைத்து அணுச் சக்தியை நாம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல வாய்ப்பை நாம் இழந்து விடுகிறோம். இன்னும் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்குத் தேவைப்படுகிற கனி வளத்தை நாம் இதன் மூலம் இழக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, எல்லைக்குப்

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

பாதுகாப்பாக இருக்கிற அந்த இடத்தை இழப்பதன் மூலம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் அங்கே வந்து தன்னுடைய காலை ஊன்றுவதற்கு வழி செய்துவிடுகிறோம். எல்லையைப் பாதுகாப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், வான் வெளி பாதுகாப்பையும் நாம் இழக்கிறோம். ஆகவே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு வழி கொடுக்கிற ஒரு காரியத்தை நாம் செய்கிறோம். இதைச் செய்வதன் மூலம் இந்திய தேசியத்தினுடைய பாதுகாப்பிற்கே நாம் ஒரு பெரிய ஆபத்தை ஏற்படுத்துகிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு விஞ்ஞானிகள் இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். உலக நாடுகளிலே உள்ள கடல் பரப்பில் இருந்து மீன்கள் எல்லாம் மெல்லமெல்ல, அந்த நீரோட்டத்தின் மூலம் தமிழகக் கடல் பரப்பை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள். எனவே தமிழகக் கடலோரத்திலே நமக்குக் கிடைக்கிற அந்த மீன் வளமும் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றது.

இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அந்த இடத்தை நாம் இழப்பதன் மூலமாக நவீன காலனி ஆதிக்கத்திற்கு நாம் வழி செய்து விடுகிறோம். 1983-லிருந்து 1991 வரை, நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, 50 மீனவர்களை நாம் இழந்திருக்கிறோம். இது ஒரு சாதாரண இழப்பு அல்ல. எவ்வளவோ ஆயிரக் கணக்கான சொத்துக்களை இழந்திருக்கிறோம். படகுகளை இழந்து இருக்கிறோம். ஆகவே இது தமிழகத்தினுடைய தன்மானப் பிரச்சினையாக அன்றாடம் இருந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதை மீண்டும் பெறுவதற்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எப்படி காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்கு மாநிலம் முழுவதும் உள்ள மக்களை தட்டி எழுப்பி, பல சர்வகட்சிக் கூட்டங்களை நடத்தி, ஒரு பெரிய தமிழக மாநில உணர்வைத் தூண்டி போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதைப் போல சர்வகட்சிக் கூட்டத்தைக்கூட்டி, நம்முடைய அனைத்துப் பிரதிநிதிகளுடைய கருத்துக்களையும் அறிந்து மாநில அளவிலே மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, மத்திய அரசிற்கு நம்முடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்துச் சென்று பிரதமரிடம் பேசி, இதற்கு ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு, விரைந்து தீர்வு காண்பதற்கு, நீங்கள் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இடம் நம் போர் அச்சங்களைத் தவிர்க்க உதவுகிற இடம். அதுமட்டுமல்லாமல். நாம் அந்த இடத்தை மீண்டும் பெற்றால், நமது கப்பல் படைப் பயிற்சித் தளத்தை அங்கே ஏற்படுத்தலாம். அது ஒரு பெரிய திட்டாக இருப்பதால் ஆங்கே போர் விமானங்களை இறக்குகிற ஒரு நல்ல தளத்தை உருவாக்க நாம் முயற்சிக்கலாம். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கு

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

[1991 அக்டோபர் 3]

கும் மேலாக, இன்றைக்கு செய்தித் தொடர்பு சாதனத்திலே ராடார் என்று சொல்கிறோமே, அந்த ராடார் கருவிகளை எல்லாம் அந்த இடத்திலே வைப்பதற்கு ஏற்ற இடமாக அந்த இடம் நன்றாக இருக்கிறது.

இலங்கைக்குச் சாதகமாக இருக்கிற ஒரே ஒரு ஆதாரம் என்ன வென்றால், பொதுவாக என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், எந்த நாட்டுக்கு அருகிலே அந்தத் தீவு இருக்கிறதோ, எதற்கு மிக அருகாமையிலே அது இருக்கிறதோ, அந்த நாட்டுக்குத்தான் அது சேரலாம் என்று ஒரு வாதத்தைச் சொல்கிறார்கள். அப்படியே பார்த்தாலும்கூட, இலங்கைக்கும் கச்சத் தீவிற்கும் இடையிலே இருக்கிற தூரம் $10\frac{1}{2}$ மைல். இந்தியாவிற்கும் கச்சத்தீவிற்கும் இடையிலே இருக்கிற தூரம் $12\frac{1}{4}$ மைல். இரண்டுமைல் வித்தியாசத்திலே தான் அவர்களுக்கு மிக நெருக்கமாக இருக்கிறதே தவிர; மிகப் பெரிய வித்தியாசம் ஏதோ 1 கிலோ மீட்டரிலோ, அல்லது 2 கிலோமீட்டரிலோ மிக நெருக்கமாக அது இல்லை. அப்படித்தான் நெருக்கமாக இருக்கிற நாட்டிற்குத்தான் இந்தத் தீவு சொந்தம் என்று அவர்கள் சொல்கிற வாதம் சரியாக இருக்குமானால், அந்தமானை நாம் கொடுக்க முடியுமா? பர்மாவிற்கு மிக அருகிலே அந்தமான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தமானை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நமக்குத்தான் சொந்தம் என்று வாதாடிப் பெற்றிருக்கிறோம். அந்தமான் எப்படி நமக்கு மிகத் தொலைவிலே இருந்தாலும்கூட பர்மாவிற்கு அருகிலே இருந்தாலும்கூட, அது நமக்குச் சொந்தம் என்று பெற்றிருக்கிறோமோ, அதைப்போல, இதற்கும் வாதாடி, பெறக்கூடிய அளவிற்கு, நீங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

நாம் பல்வேறு கால கட்டங்களில் நம்முடைய ஆட்சிப் பரப்பை இழந்திருக்கிறோம். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால், சைனாவிற்கு 40 ஆயிரம் சதுர மைல்களை இழந்திருக்கிறோம். அது வெறும் கற்பாறைகள்கொண்ட இடம் என்று அன்றைக்கு பிரதமர் நேரு அவர்கள் சொல்லி, அந்த இடத்தை விட்டுத் தந்திருக்கிறோம். அதேபோல் ராஜஸ்தானிலே 18 ஆயிரம் சதுர மைல்களை பாகிஸ்தானுக்கு இழந்து இருக்கிறோம். இப்படி தொடர்ந்து ஒவ்வொரு முறையும் இழந்து கொண்டே யிருந்தால், இது இந்தியாவிற்கு பெருமை சேர்க்கிற விஷயம் அல்ல. நம்முடைய எல்லைகளை நாம் போற்றிப் பாதுகாக்கவேண்டும். மிக கவனத்துடன் இதிலே இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகத்துணிச்சலாக கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தியக் குடியரசுக்கட்சியின் சார்பிலே வாழ்த்தி, பாராட்டி, அவர்கள் எடுக்கின்ற ஒவ்வொரு பணிக்கும் நாங்கள் தோள் கொடுப்போம் என்று சொல்லி, அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

1991 அக்டோபர் 3]

பிற்பகல் 12.20

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கச்சத் தீவு சம்பந்தமாக மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். அந்த முன்மொழிவிலே, அந்தத் தீர்மானத்திலே 1983 வது ஆண்டு முதல் இன்று வரையிலும் தமிழக கடலோரப்பகுதியில் இருக்கின்ற மீனவர்களுக்கு இத்தகைய துன்ப துயரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எத்தகைய இழப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோன்ற இழப்புகளும், சேதங்களும், கடலோரப் பகுதி மக்களுக்கு ஏற்படுவதை யாரும் அனுமதிக்க முடியாது. அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பு, அவர்களுடைய பாதுகாப்பிற்காக எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு யாருக்கும் இருவித கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால் 1974, 1976ல் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த ஒப்பந்தத்தை, அந்த ஒப்பந்தம் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களை—தமிழகத்திற்கு, தமிழக மீனவ மக்களுக்கு பெற்றுக்கொடுப்பதிலே மத்திய அரசு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுதான் யதார்த்தமான உண்மைகள். அவ்வப்போது கடலோர மீனவ மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் மத்திய அரசுக்கு சுட்டிக்காட்டுகின்றபொழுது, மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதுகின்றபொழுது, விரைவாக தலையிட்டு இலங்கை அந்த ஒப்பந்தத்தை மீறுமேயானால், அப்போதே அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏதோ அதிகாரிகள் கவனக் குறைவாக இருந்ததின் விளைவாகத்தான் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மத்தியிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் கவனக் குறைவு மட்டுமல்ல. அதில் யார் கவனக் குறைவாக இருந்தாலும், மத்தியிலே இருக்கின்ற ஆட்சிதான் அதையெல்லாம் கவனித்து, ஒப்பந்தத்தை முறையாக நிறைவேற்றுவதற்கு, கடைப்பிடிப்பதற்கு, யார் மீறினாலும் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருந்தால் இன்றையதினம், ஏற்பட்டிருக்கின்ற இவ்வளவு பெரிய சேதங்கள், தமிழக கடலோரப் பகுதி மீனவ மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டாகும். அந்த வகையிலே இன்றைய தினம் இந்தப் பிரச்சினை தொடர்ந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவோ முயற்சிகளை நாம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1991 அக்டோபர் 3]

அது போன்று காஷ்மீர் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், பர்மா பிரச்சினையாக இருந்தாலும், சீன எல்லை பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அந்த பிரச்சினைகளை எல்லாம் எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த பிரச்சினை என்கின்ற முறையிலே தீர்ப்பதற்கு தொடர்ந்து அந்த மாநில அரசு ஆலோசனை கூறினாலும், மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசு அந்த ஒப்பந்தங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும், பிரச்சினை வருவது என்பது இயல்பு. இன்று மட்டுமல்ல. நாளைகூட பல்வேறு பிரச்சினைகள் வரலாம். அந்தப் பிரச்சினைகளை எப்படி தீர்க்கவேண்டுமென்று புதிய வழிகளைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். எனவேதான் இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தில் அந்தக் கடைசி பாரா 7-வது பாரா என்பது இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு உதவி செய்யாது என்பது மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய கருத்தாகும். காரணம், இந்த நல்ல சூழ்நிலைமைக்கு பதில் வேறு ஒரு சூழ்நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு அப்படி வேறொரு சூழ்நிலைமை இந்திய நாட்டிற்கும் அல்லது இலங்கைக்கும், அல்லது தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் அப்படி ஒரு புதிய பிரச்சினை உருவாகிவிட்டது என்று இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் எதிர்காலத்தில் அப்படி ஏற்படக் கூடாது என்பதற்குத்தான் நாங்கள் இன்றைய தினம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். அந்த வகையிலே, இந்தப் பிரச்சினையை இந்த அவையிலே தீர்க்க வேண்டாம். இதைக் கைவிட வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக்கொண்டு 7-வது பாராவை நீக்கி மற்றபடி முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற அந்த விவரங்கள் முழுமையும் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்கிறோம். ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எனவேதான் 7-வது பாராவின் மூலம் எதிர்காலத்தில் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது. அப்படி தீர்ப்பதிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படும். அந்தச் சிக்கல்களை எதிர்காலத்தில் நாம் எல்லாம் சமாளிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை வரும். இன்றைய தினம் நாடு இருக்கக்கூடிய யதார்த்த சூழ்நிலைமையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த தீர்மானத்தின் 7-வது பாராவைக் கைவிட வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி அந்தப் பாராவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறி மற்ற அனைத்தையும் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஏற்றுக்கொள்கிறது, வரவேற்கிறது என்பதைக் கூறி பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

1991 அக்டோபர் 3]

பிற்பகல் 12.25.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. எஸ்.வி. சண்முகம்.

திரு. எஸ். வி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே கச்சத் தீவு சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் மத்திய அரசுக்கு எதிரானது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு 17 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானம் 17 ஆண்டுக்காலம் வாழ்க்கை அனுபவத்தில் என்னென்னவெல்லாம் நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டி நம்முடைய முதல்மைச்சர் அவர்கள் இந்த தீர்மானத்தின் மீது தன்னுடைய அழுத்தங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 17 ஆண்டுக்காலத்தில் இந்தத் தீவு நம்மைவிட்டுப் போனதில் தமிழக மீனவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகள் நடந்த கொலைகள் ஏற்பட்ட இழப்புகள், சகித்துக்கொள்ள முடியாத சோதனைகள் என்று இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

பொறுப்புள்ள நமக்கெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய வாதங்களை மேலும் செழுமைப்படுத்தி, அந்த வாதங்களில் இருக்கக்கூடிய நியாயங்களையெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு சொல்லி மத்திய அரசு அவைகளை பரிவோடு கவனிக்க வைக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு உண்டு. அதற்குமானாக இதைப் பயன்படுத்தி மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் மோதலை விளைவிக்கக்கூடிய கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார். இந்திய அரசு என்றாலே தமிழனுக்கு எதிரானது என்றார். உண்மைதானா? அமரர் ராஜீவ்காந்தி அவர்களும் அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் தமிழகத்தினுடைய நலனுக்காக செய்த தியாகங்கள் கொஞ்சமா? ஈழத் தமிழர் இன்னல் பட்டபோது எடுத்த நிலைகள் குறைவானதா? யாழ்தமிழர் செத்த போது அரிசியும் பருப்பும் ஆறே மணி நேரத்தில் போயிங் விமானத்தில் கொண்டு போய் கொடுத்தது இந்திய அரசு (மேசையை தட்டும் ஒலி) அதே போல அநாதையாக வந்த வரதராஜபெருமானை, தமிழ் குடிகளான வரதராஜபெருமானை யாழ்ப்பாணத்தினுடைய முதலமைச்சராக மாற்றியவர்கள் அமரர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களும், எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. வாய்ப்பு கிடைக்கும்

[திரு. எஸ். வி. சண்முகம்]

[1991 அக்டோபர் 3]

போதெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு எதிராக வாரிவிட்டு, மத்திய மாநில உறவுகளை கெடுத்து, தமிழகத்தை குறையாட, துடிக்கிற தேச விரோத சக்திகளுக்கு துணைபோகின்ற காரியங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் செய்து விடக் கூடாது. காவிரி நீர் பிரச்சினையில் கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநில உணர்வுகளையா தூண்டி விட்டார்கள்? மாநில வளர்ச்சி மாநில நலனுக்காக இருக்கின்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துரைத்தார்கள்.

ஆகவே மாநில அரசுக்கும் மைய அரசுக்கும் சில கருத்துக்கள் வேறுபாடு வரும்போதெல்லாம் அவற்றை வைத்து ஏதாவது அரசியல் விளையாட்டு விளையாடலாம் என்பது நாட்டு நலனுக்கு நல்லது அல்ல, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கச்சத் தீவு என்பது 17 ஆண்டுக்கால வாழ்க்கை அனுபவத்தில் அது நமக்கு மீண்டும் வரவேண்டும் என்பது நம்முடைய நிலை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், மத்திய அரசிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் எல்லாம் அந்த ஒப்பந்தத்தை திருத்தி வேறு விதமாக வியாக்கியானம் செய்து அங்கேயிருக்கக்கூடிய எல்லைப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் வேறு மாதிரியாக செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இந்த தீர்மானத்தின் மீது நம்முடைய ஒருமித்த கருத்துக்களை நமது இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கவேண்டும். இந்திய அரசு என்றால் மாற்றிக் கொள்ள முடியாத அரசா என்ன? இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டங்கள் கூட இந்தியாவை ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியால் நிறைவேற்றப் பட்டதுதான். ஆனால் காலங்களை மாறும்போது கருத்துக்கள் மாறும் என்பதுபோல் இந்தியாவின் அரசியல் சட்டம் கூட ஏறத்தாழ 72 தடவை திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 17 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் இன்றைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்பது நியாயம் தான் உலகின் பல நாடுகளில் நியூஜிலாந்துக்கும் நைஜீரியாவிற் கும் இடையில் ஒரு ஒப்பந்தம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு ஜெர்மனிக்கும் மேற்கு ஜெர்மனிக்கும் இடையில் ஒரு ஒப்பந்தம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருத்தப்பட்டு இரண்டும் ஒரு நாடாக மாறிய வரலாறு உண்டு. ஒரு மாநில அரசு என்ற முறையில் நமக்குள்ள கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். நமது தமிழ் மீனவர்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். மத்திய அரசு பரிவோடு அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த முறையில் இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய முதலமைச்சரின் தீர்மானம் என்பது நம் எல்லோராலும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பதிலே தான் காங்கிரஸ் கட்சிகூட தன்னை ஈடுபடுத்தியிருக்கிறது என்பதை அன்பிற்குரிய நண்பர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1991 அக்டோபர் 3]

[திரு. எஸ். வி. சண்முகம்]

ஆகவே இந்த தீர்மானத்திலே ஊடே நுழைந்து தேச விரோத சக்திகளுக்கு துணை நிற்கக் கூடிய அந்த வாதங்களுக்கு இடம் தரக்கூடாது, என்பதைக் கேட்டு கொண்டு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வும் காங்கிரஸ் கட்சியும் சேர்ந்து எடுக்கக்கூடிய நிலைகளிலேதான் தமிழகத்தினுடைய எதிர்காலம் இருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த தீர்மானத்தை நான் சார்ந்திருக்கக்கூடிய ஐக்கிய பொதுஉடைமைக் கட்சியின் சார்பில் வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

பிற்பகல் 12.30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆர். சிங்காரம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் தம்புசாமி அவர்கள் பேசுகின்றபோது மத்திய அரசு அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவருக்கும், ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும், இந்த அவைக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தலைவர் ராஜீவ் காந்தியை விடுதலைப் புலிகள் தான் கொன்றார்கள் என்பதைவிட அதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் பிரேமதாஸாவா என்று தற்போது செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதற்கு உதவியாக இருக்கின்ற, தளமாக இருக்கின்ற நம்முடைய மீனவர்களுக்கு பல்வேறு தொல்லைகளையும், துயரங்களையும் கொடுத்து கஷ்டங்களுக்கும் நஷ்டங்களுக்கும் ஆளாக்குகின்ற அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கின்ற அந்த கச்சத் தீவை மீட்பதில் எங்களுக்கு எந்தவித மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது என்பதை நான் ஆணித்தரமாக சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அருமைத் தலைவர் வாழப்பாடி அவர்கள் இதற்கு முன்பே அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, கடந்த தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த கச்சத் தீவி லிருந்து கொண்டு தான் பல்வேறு கஷ்டங்களை இந்த மீனவர்களுக்கு விடுதலைப்புலிகள் கொடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தாலே தான் அந்த கச்சத் தீவை மீட்பதில் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த அரசு எடுக்கின்ற எல்லா வந்த முயற்சிக்கும், நடவடிக்கைக்கும் முடி ஒத்துழைப்பையும் இதயப்பூர்வமாக மனப்பூர்வமாக கொடுக்கிறோம், கொடுக்கிறோம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

[1991 அக்டோபர் 3]

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய நாட்டுக்கு கச்சத் தீவை மீட்க வேண்டும் என்று அரசு கொண்டு வந்துள்ள சிறப்பு தீர்மானத்தின் மீது பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்யச் சொல்கிறது இந்தத் தீர்மானம், இந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்வது என்பது தவறான முன்மாதிரியை ஏற்படுத்திவிடும், வேறு நாடுகளுடன் இந்தியாவிற்கு இன்னும் எத்தனையோ ஒப்பந்தங்கள் உள்ளன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

வேறு நாடுகளுடன் இந்தியாவிற்கு பல்வேறு ஒப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம்கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. Those Agreements—International Agreements are being honoured. ஆனால் 1974 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கும், இலங்கைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் அல்ல. மற்ற சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நடைமுறையில் மதிக்கப்படுகின்றன. அந்த ஒப்பந்தங்கள் குறித்து எவ்வித பிரச்சினையும் எழவில்லை. ஆனால் 1974 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கும், இலங்கைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகாலமாக மீறப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தை தொடர்ந்து இலங்கை அரசு அவமதித்து வருகிறது. மேலும் இதனால் இலங்கையில் வாழ்கின்ற மக்கள், எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படவில்லை. இதனால் நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மக்கள்தான். இந்தியக் குடிமக்களாகிய தமிழக மீனவர்கள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இன்று இந்த கச்சத்தீவு பிரச்சினையை நான் எடுத்துரைத்த நான் தொடங்கி பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும், வடநாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் அகில இந்திய பத்திரிகைகளிலும், ஏதோ நான் இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து மத்திய அரசை எதிர்ப்பதாகவும், மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமருக்கு கச்சத் தீவு பிரச்சினையை வைத்து நான் ஒரு தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்த விரும்புவதாகவும் பல்வேறு சர்ச்சைகள் இன்று பேசப்பட்டு வருகின்றன. பத்திரிகைகளில் இத்தகைய செய்திகள், கருத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மத்திய அரசை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இம்மியளவும் இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்கு ஒரு எம்பராஸ்மெண்ட்-ஒரு தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் அதற்கு மேலும் எனக்கு கருளவும் இல்லை.

1991 அக்டோபர் 3]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

ஒன்றை அனைவருக்கும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த கச்சத் தீவு பிரச்சினை, கச்சத் தீவை மீண்டும் இந்தியாவிற்கு மீட்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னதை ஏதோ நான் இன்று ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, புதியதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சிலர் தவறாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இதனை நான் சொல்லவில்லை. எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே இதனைத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் கச்சத் தீவை மீண்டும் மீட்பதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுப்போம் என்று எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறோம் என்பதனை இந்த நேரத்தில் அனைவருக்கும் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12.35

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பண்டுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களும், மற்றும் திரு. செ.கு. தமிழரசன் அவர்களும் இன்னும் சில உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசுகின்ற போது வேறு சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு கடந்த காலத்தில் மாற்றப்பட்டும் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்தார்கள். அது உண்மையானது.

அதைப்போலவே கச்சத் தீவு சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவும், மாற்றி அமைக்கவும் இன்று நேரம் வந்துவிட்டது. எனவே தான் இதைப்பற்றி இன்று பேசுகிறோம். இங்கே தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள் தங்களுடைய பிழைப்பை நடத்தவேண்டும் என்றால் தங்களுடைய ஜீவனத்தை சிரமம் இன்றி நடத்த வேண்டும் என்றால் அவர்கள் கச்சத்தீவைச் சுற்றி இருக்கின்ற கடலில் மீன்பிடித்தே ஆகவேண்டும். அதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டே ஆகவேண்டும். ஏன் என்றால் அதற்கு முற்பகுதியில் உள்ள கடல் மிகவும் ஷேலோவாக, ஆழக்குறைவாக இருக்கிறது. அங்கே போதிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு நல்ல ரக மீன் வகைகளும் கிடைப்பதில்லை. கச்சத்தீவின் அருகிலே தான் அவர்களுக்கு நல்ல வகை மீன்கள் கிடைக்கின்றன. எனவே அங்கே அவர்கள் மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றால் அவர்களுடைய ஜீவனமே பாதிக்கப்பட்டுவிடும். ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மீனவர்களுடைய பங்குகள் இங்கே இருக்கின்றன, கடலோரப்பகுதிகளில் வசிக்கின்றன. அவர்களை எல்லாம் அரசே காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது நடைமுறையிலே சாத்தியம் இல்லாத ஒன்று. அவர்களுக்கு வேறு தொழில் கற்றுக்கொடுக்க

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1991 அக்டோபர் 3]

வேண்டுமென்றால் அதுவும் நடக்காத ஒன்று. இந்த ஒரு வட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மீனவக் குடும்பங்களுக்கு மீன்பிடித் தொழிலைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலும் தெரியாது.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரதாஸ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இதைப்பற்றி பாரதப் பிரதமர் அவர்களிடம் அண்மையில் கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது ஒரு பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியில் இதை நிராகரித்து விட்டார் என்பதையும், திரு. குமாரதாஸ் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். இது எங்களுக்கும் தெரியும். பத்திரிகைகளை நானும் படிக்கிறேன். இந்தப்பேட்டியை நானும் படித்தேன். எங்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் அல்ல. ஆனால் மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களுக்கே தமிழ் நாட்டிலுள்ள சூழ்நிலையை, நம் மீனவர்களின் அவல நிலையை யாகும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்களா என்பது தெரிய வில்லை. எனவே, பிரதமர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி யிருந்தாலும் அவருடைய கவனத்திற்கு இங்கே நம் மீனவர்கள் படுகின்ற துயரங்களை, துன்பங்களை எடுத்துச் சென்று அவரை மறுபரிசீலனை செய்யச் சொல்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்ற அடிப்படையில்தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இங்கே இந்தத் தீர்மானத்தை இன்று கொண்டு வந்துள்ளோம்.

1983 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்த Ethnic conflict எனப்படும் சூழ்நிலை ஒரு பூகம்பம் போல, ஒரு பிரளயம் போல இலங்கையிலே வெடித்த பின்னர் இதுவரை 50-க்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் இலங்கைக் கடற்படையினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இன்று நாங்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதிகார பூர்வமாக எங்களுக்கு வந்த தகவலின்படி 50-க்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் என்று குறைவாகக் கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் அதிகாரபூர்வமற்ற முறையில் unofficial estimates பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. அப்படிப் பார்க்கப் போனால் மீனவர்களே சொல்லுகின்ற தகவலின்படி 116-க்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் கொல்லப்பட்டிருப்பார்கள் இலங்கை கடற்படையினரால் என்று நமக்குத் தெரிய வருகிறது.

பிற்பகல் 12.40

முன்னாள் முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு இரண்டு பிரச்சினைகளில், இரண்டு மிகப் பெரிய, முக்கியமான ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளில் மிகப் பெரிய தீங்கை இழைத்து விட்டார். தமிழகத்தின் நன்மைகளை, நலனை அவர் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார், தமிழகத்திற்கு துரோகம் செய்துவிட்டார் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்றே கூற வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று காவிரி நதி நீர்ப் பங்கிட்டுப் பிரச்சனை; இன்னொன்று, இரண்டாவது பிரச்சினை இந்த கச்சத்திலே பிரச்சினை.

1991 அக்டோபர் 3]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

காவிரி நதி நீர்ப் பிரச்சினையில், அன்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தொடுத்திருந்த ஹைக்கோ அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த கருணாநிதி திரும்பப் பெறாவிட்டால், இன்று தமிழகத்திற்கு இவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்காது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதைப் போலவே கச்சத் தீவு விஷயத்தில் அன்றைய பிரதமர் மாண்புமிகு இந்திராகாந்தி அம்மையார் இருத்த போதும், அன்றைய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் திரு. ஸ்வரன்சிங் அவர்கள், கருணாநிதி அவர்களை கன்சல்ட் செய்த போது, ஆலோசனை கேட்டபோது, கச்சத்தீவை இலங்கைக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர் உறுதியாக கூறியிருந்தால், அன்றைய மத்திய அரசும் இதை மறு பரிசீலனை செய்து இருக்கக்கூடும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இத்தகைய ஒரு பரிதாபமான சூழ்நிலை தமிழகத்திற்கு ஏற்படாமலேயே போயிருக்க வாய்ப்பும் உள்ளது என்றே கூறத் தோன்றுகிறது.

அன்றைக்கு கருணாநிதி அவர்கள் செய்த இரண்டு பெரிய பாவங்களுக்காக, இரண்டு பெரிய தவறுகளுக்காக இன்று நாம் பரிகாரம் தேட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1974 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்ன கூறுகிறது? அதில் என்னென்ன விதிகள், என்னென்ன ஷரத்துக்கள், என்னென்ன கண்டிஷன்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம் வெறும் காகிதத்தில் தான் இருக்கிறது. It is only an agreement on paper. நடைமுறையில் அந்த ஒப்பந்தத்திலுள்ள சலுகைகள் நம் மீனவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவற்றை அவர்களால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. அங்கே அந்தோணியார் சர்ச் ஒன்று இருக்கிறது என்பதை பல உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள். ஆண்டுதோறும் அங்கே திருவிழா நடைபெறும். அது முந்தைய கதை. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அந்தத் திருவிழா நடைபெறுவதே இல்லை. நம்முடைய மீனவர்கள் அந்தப் பகுதியை நெருங்க முடிவதே இல்லை. 1984 ஆம் ஆண்டு நான் முதன் முதலில், ராஜ்யசபை உறுப்பினராக டெல்லிக்குச் சென்றபோது, அப்போதே மாநிலங்கள் அவையில், ராமேஸ்வரம் மீனவர்களின் பரிதாப நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களுக்கு பரிகாரம் தேட வேண்டும்; அவர்களுக்கு ஒரு நல்வழி செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்திப் பேசினேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதன்பிறகு, 1987 ஆம் ஆண்டு, மத்திய அரசின் 'பட்டுஜட்' மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போதும், மீண்டும் பாராளுமன்றத்தில் நான் பேசுகிறபோது, இதே பிரச்சினையை மீண்டும் எடுத்துரைத்து, நம் மீனவர்கள் படும் அல்லல்களைப் பற்றி

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1991 அக்டோபர் 3]

எடுத்துரைத்தேன். இவ்வளவு ஆண்டுகள் கழித்தும், 1991ஆம் ஆண்டு மீண்டும் இந்த நிலைமை நீடிக்கிறது என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. இந்த நிலைமை இன்னும் மோசமடைந்திருக்கிறது என்ற உண்மை, இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இது உண்மையிலேயே மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தம்புசாமி அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது, ஏழாவது பாராவை கைவிட வேண்டுமென்று கூறினார். இதனால் இலங்கையுடன் வேறு பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுவிடுமோ, சர்வதேசச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற ஐயப்பாட்டையும் அவர் இங்கே தெரிவித்தார். ஒன்றை நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறோம். இந்திய அரசு இலங்கை மீது படை யெடுத்து, கச்சத் தீவைப் பிடித்துத் தாருங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. எங்கள் தீர்மானத்தில், ஏழாவது பாராவில், இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் தொடர்புகொண்டு, கச்சத் தீவையும் அதற்கு அருகிலே உள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளையும் திரும்பப் பெறவும், இந்திய நாட்டின் கடற்கரை எல்லைப் பகுதியுடன் அவைகளை மீண்டும் சேர்க்கவும், எல்லாவித உடனடி நடவடிக்கைகளையும் முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும், தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.வி. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது மத்திய அரசை எதிர்க்கும் தீர்மானம் அல்ல. ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவு. மத்திய அரசால் ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவு, நடைமுறையில் தவறானது என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த முடிவை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று மைய அரசை கேட்டுக்கொள்ளும் தீர்மானம் என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அதுதான் உண்மை. அதைத்தான் நான் மீண்டும் இங்கே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மீண்டும், அறுதியிட்டு உறுதியாகச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணமோ, மாண்புமிகு பாரதப்பிரதமர் அவர்களுக்கு ஒரு தர்ம சங்கடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமோ சிறிதளவும் எங்களுக்கு இல்லை. எங்கள் அரசுக்கும் இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் நம்முடைய தமிழக மீனவர்கள் எவ்வளவு அவல நிலையில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எத்தனை அல்லல்கள், எத்தனை துன்பங்கள் இலங்கைக் கடற்படையால் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை இங்குள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். எனவே, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு, அவர்களுடைய துன்பங்களுக்கு,

1991 அக்டோபர் 3] [செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

அயரத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்; அதற்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கமாகும். நம்முடைய மீனவர்கள் பிரச்சினையை மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து ஏற்கெனவே மத்திய அரசு எடுத்த முடிவு, நடைமுறையில் தவறானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டதால், மத்திய அரசு இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை மீண்டும் கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும், இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ள தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்).

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

மறுப்போரே இல்லை எனக் கருதுகிறேன்.

மறுப்போரே இல்லை. தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 12.45

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) இந்துசமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1991 (ஆ.இ.).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்தல், பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

1991 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்துசமய அறநிலையக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 35/1991) பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.